ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

www.antepithesi.gr | ΤΕΥΧΟΣ 07 | ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019 | ΤΙΜΗ 2€

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ALEKSEY THUNDERSEEKER

POLO ΜΑΥΡΟ

ΡΑΦΤΟ ΣΗΜΑ ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ
ΜΕ ΔΑΦΝΕΣ

ΤΙΜΗ: 16€

T-SHIRT ΜΑΥΡΟ

ΜΠΡΟΣΤΑ: ΣΗΜΑ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
ΠΙΣΩ: ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ
ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ

ΤΙΜΗ: 10€

T-SHIRT ΜΑΥΡΟ

ΠΙΣΩ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ: 10€

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΧΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (+30 6949361466

ΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΝΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19.00-21.00
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 131 - 4ος

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:
Maglor
Γιώργος Χριστόπουλος
Γιώργος Βασιλειου
Αλέξανδρος Γκίκας
Κλεονίκη Αϊβαλιώτη
Θεόδωρος Κουδούνας
Πέτρος Αυγουστή
Έκτορας Αλεξάνδρου
Kommando Wolf
Άρης Γερμανός
Μαρία Σ.
Γιάννης Παρασίδης
Γιώργος Απάλευτος

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
antepithesizine@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ:
Ιουστίνη Μ.

ART DIRECTOR:
Μ. Βατρόνη

EDITORIAL

Συναγωνιστές, Συναγωνίστριες

Καθώς η Φύση αναγεννάται, και η Άνοιξη των Εθνών της Ευρώπης πλησιάζει, έχουμε φτάσει αισίως στο 7ο τεύχος και διαβαίνουμε από τα πνευματικά μονοπάτια του Έζρα Πάουντ, στα άγρια σοκάκια του Μίλγουολ ενάντια στο μοντέρνο ποδόσφαιρο, παρέα με πατριώτες οπαδούς κι από εκεί στους δρόμους που διάβηκαν οι στρατιές του Μεγάλου Ναπολέοντα για την κατάκτηση του δικού του οράματος. Στεκόμαστε δίπλα δίπλα με τους φοιτητές της Μαύρης Φρουράς, τους Ιερολοχίτες με την νεκροκεφαλή στο πηλίκιο, ανεβαίνοντας την ανηφοριά και τα σκαλοπάτια της Λευτεριάς δίπλα στον Αθάνατο μαχητή Ευαγόρα. Στεκόμαστε δίπλα στην Συναγωνίστρια, την αληθινή Γυναίκα, το άλλο μισό του Συναγωνιστή σε πορείες και δράσεις του Κινήματος. Στα αυτιά μας η μουσική της Εθνικιστικής Black Metal σκηνής στους αρχέγονους δρόμους της Τιμής και του Καθήκοντος. Μιλάμε - για πρώτη φορά σε ελληνικό έντυπο - με την ανερχόμενη μπάντα των M8L8TH από την Ουκρανία και βασικούς διοργανωτές του φεστιβάλ Asgardsrei.

Την εποχή της Kali Yuga, που οι Αρχές και οι Αξίες μολύνονται από το αιώνιο παράσιτο, την εποχή που σαπίζει ο κόσμος κι η ατιμία κι ο συμβιβασμός εξευτελίζουν και τις πιο γενναίες ψυχές, όπως κραυγάζει ο ποιητής, μια μονάχα ταχτική είναι πραχτική και συμφέρει, να είσαι ανένδοτος! Η νέα Αυγή της Ευρώπης ανατέλλει και η Ελληνική Νεολαία αφυπνίζεται και προχωρά ανοίγοντας τον δρόμο. Η πιο όμορφη άνοιξη είναι τα Νιάτα, μια άνοιξη που τραγουδά τον σκοπό των ελπίδων.

Εκ της Συντακτικής Ομάδας

04 | Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ
06 | 8 ΜΑΡΤΙΟΥ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑΣ
08 | ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ MILLWALL
10 | BLACK METAL ΚΑΙ ΦΥΛΗ
12 | Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ
14 | ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ
16 | ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ M8L8TH
20 | ΙΕΡΟΣ ΛΟΧΟΣ – Η ΜΑΥΡΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑΣ
22 | EZRA POUND – ΣΚΛΑΒΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΚΑΠΟΙΟΝ ΝΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ
26 | CINEANTEΠΙΘΕΣΗ
27 | ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ
28 | ΑΛΙΜΟΝΟ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΓΙΝΕΙ ΕΧΡΟΣ ΤΟΥΣ
29 | ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ
30 | ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Οδεύοντας αναπόδρασια προς το λυκόφως της εποχής του ανθρώπου του χρήματος, αναμένονται κατακλυσμιαίες αναιροπές στο ιστορικό γίγνεσθαι των ανοικτών κοινωνιών. Αναιροπές που συνοδεύονται από χαοτικές καταστάσεις. Το ουσιώδες και συνάμα βέβαιο είναι ότι κάποιοι ηγέτες θα συγκρουστούν για να δημιουργήσουν μία νέα εποχή.

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΥΔΟΥΝΑ

Αυτοί οι «κάποιοι» δεν είναι ούτε τυχεροί ούτε ευνοούμενοι. Αντίθετα, θα έχουν βιώσει τις σκληρότερες συνθήκες και θα έχουν υποστεί τις πλέον ψυχοφθόρες δοκιμασίες. Εάν κάποιος ήθελε να αποπειραθεί να σκιαγραφήσει έναν από αυτούς, θα αποτύγχανε εάν δεν διάβαινε τα όρια της μεταφυσικής. Είναι μία διαπίστωση που γίνεται πιο εύκολα κατανοητή παραιτηρώντας τους σύγχρονους ανθρώπους. Η συντριπτική πλειοψηφία σπαταλά τη ζωή σε μία βαρετή και μίζερη καθημερινότητα. Λαχταρά την άνεση, τον πλούτο και τη νωχέλεια, ενώ φοβάται οτιδήποτε εκτός «κανονικότητας». Ζει και πεθαίνει καθοδηγούμενη έχοντας αντιληφθεί ένα ελάχιστο μέρος του κόσμου.

Αυτοί που ξεφεύγουν από τον μαζικό προγραμματισμό, διαθέτουν στον ύψιστο βαθμό συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Αυτά τα χαρακτηριστικά οφείλουν να αναπτύξουν και όσοι φιλοδοξούν να υπηρετήσουν τις ιδέες που αντιτίθενται στον σημερινό εφιάλτη.
Για να αντισταθεί ο άνθρωπος στον σύγχρονο προγραμματισμένο τρόπο ζωής και να μην χάσει το στίγμα του, πρέπει να αναπτύξει το ένστικτο της επιβίωσης. Πρέπει να μάθει να δρα άμεσα και αδίστακτα, όταν απαιτείται η δράση και να προβαίνει σε μη δράση, όταν η δράση είναι άσκοπη ή επιζήμια. Η «μη δράση» είναι μία κατάσταση υψηλής εγρήγορσης και ελέγχου του εαυτού μας και όχι μία κατάσταση χαλαρότητας και απάθειας. Αυτή είναι η πρώτη τεχνική, ώστε να ακολουθήσει κανείς το δρόμο της Δύναμης. Το δεύτερο απαραίτητο εργαλείο είναι η ανάπτυξη του κινήτρου της διάκρισης. Η διάκριση έχει δύο επίπεδα εφαρμογής. Εφαρμόζεται στον κόσμο που μας περιβάλλει. Μαθαίνουμε να ξεχωρίζουμε τα σημαντικά από τα ασήμαντα, τα ουσιώδη που μας προωθούν από τα επουσιώδη που μας καθυστερούν. Εφαρμόζεται και στον εαυτό μας. Φροντίζουμε ώστε να μην μας απορροφά το περιβάλλον. Αισθανόμαστε τον εαυτό μας ακέραιο και την εσωτερική μας ενέργεια ανέγγιχτη. Η επιβίωση και η διάκριση αναπτύσσονται με τη βοήθεια της θέλησης. Λέγοντας «θέληση» δεν εννοούμε την επιθυμία, αλλά την δυναμικά ελεγχόμενη βούληση. Η θέληση αναπτύσσεται με καθημερινή εξάσκηση ξεκινώντας από μικρές αποστολές που θέτουμε στον εαυτό μας. Έχοντας πάρει το δρόμο της Δύναμης, ένας Νέος Άνθρωπος αρχίζει να ξεπροβάλλει. Ο παλιός εαυτός μας, φέροντας τα βάρη της πρότερης ασήμαντης ζωής πρέπει να αποβληθεί. Αυτό γίνεται με το οβήσιμο της προσωπικής ιστορίας. Είναι μία τεχνική που ξεφεύγει από τα σκοπούμενα του παρόντος, απαραίτητη όμως για τον δρόμο της Δύναμης. Ο Νέος Άνθρωπος πρέπει να προχωρήσει στο επόμενο βήμα που είναι να μάθει να βλέπει. Ορίζουμε το ρήμα «βλέπω» σε πλήρη αντίθεση με το ρήμα «κοιτάζω», συνηθισμένη λειτουργία των σύγχρονων ανθρώπων. Αυτός που «βλέπει» αντιλαμβάνεται ένα πολύ μεγαλύτερο μέρος του κόσμου από αυτό που αποκαλύπτουν οι πέντε αισθήσεις. Διακρίνει τον φίλο από τον καμουφλαρισμένο εχθρό, τις ενεργειακά θετικές από τις ενεργειακά αρνητικές συγκυρίες. Στην πορεία του ανθρώπου της Δύναμης ελλοχεύουν κίνδυνοι και παγίδες. Δεν πρέπει ποτέ να χαθεί ο Δρόμος και το εργαλείο άμυνας είναι η τεχνική της παραφύλαξης.

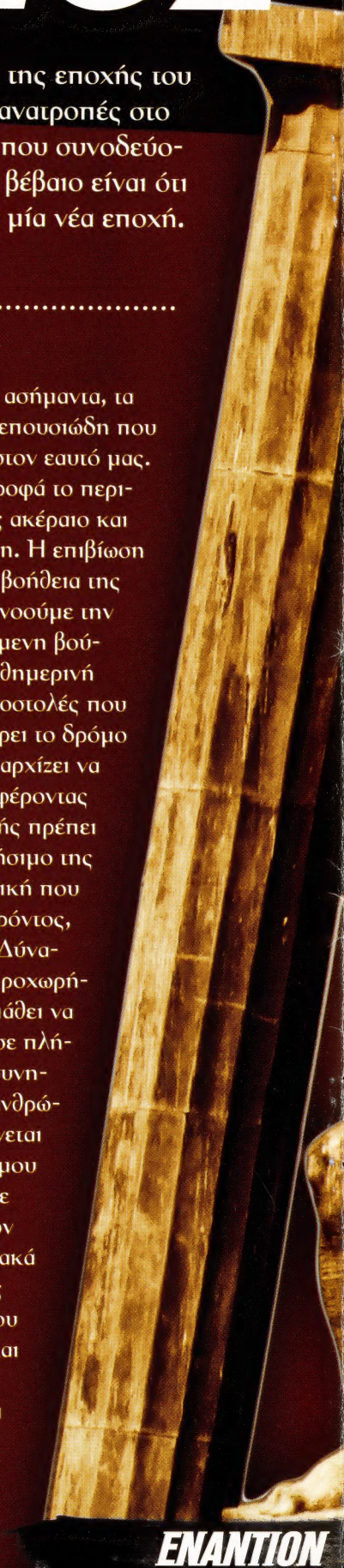

ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

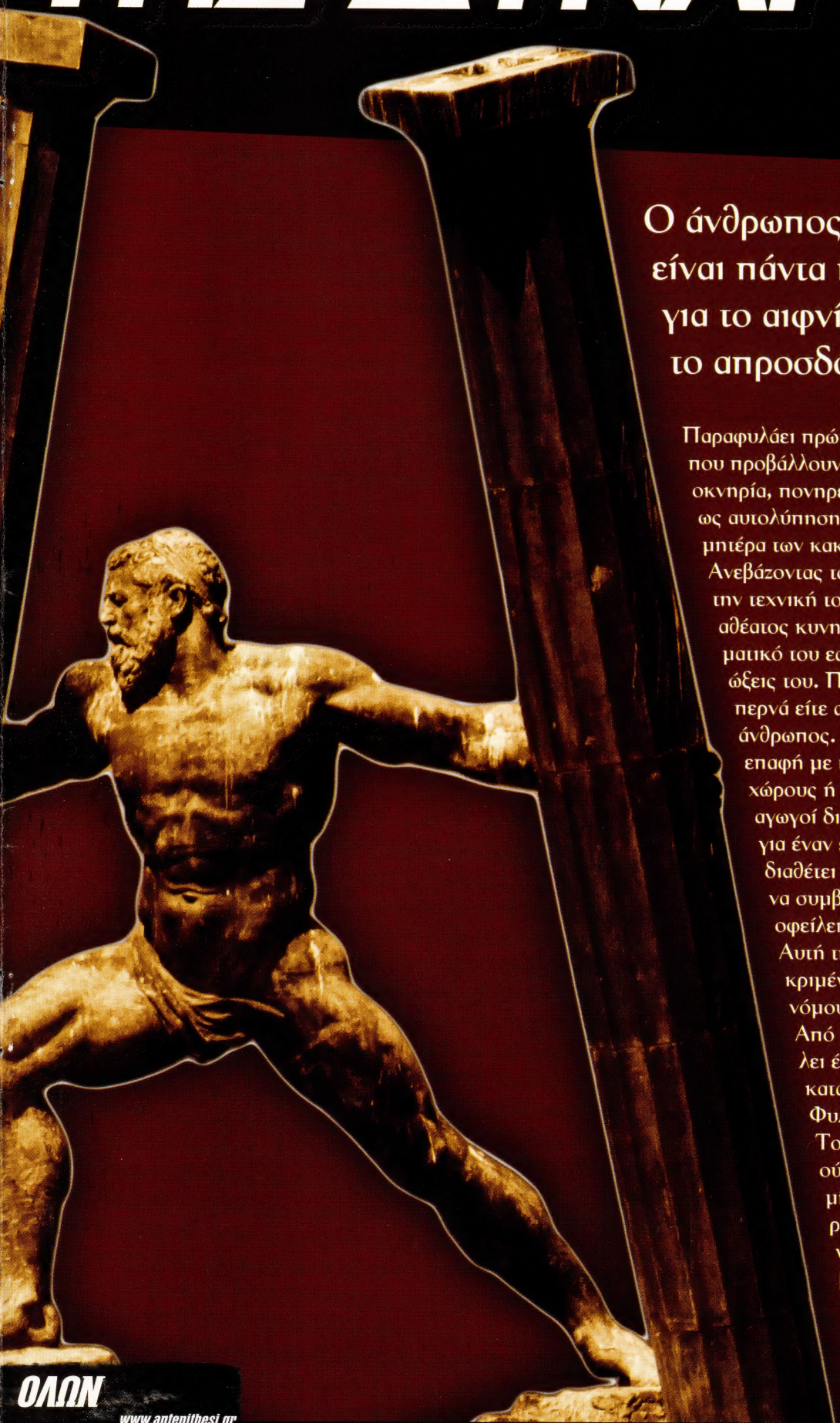

Ο άνθρωπος της Δύναμης είναι πάντα προετοιμασμένος για το αιφνίδιο, το αναπάντεχο, το απροσδόκητο.

Παραφυλάει πρώτιστα τον εαυτό του, τις αδυναμίες που προβάλλουν από το υποσυνείδητο ως επιθυμίες, οκνηρία, πονηρές σκέψεις, αμφιβολίες και κυρίως ως αυτολύπηση. Με την παραφύλαξη εντοπίζει τη μητέρα των κακών σκέψεων και την απομονώνει. Ανεβάζοντας το επίπεδό του μυείται και τελειοποιεί την τεχνική του αθέατου κυνηγού (stalker). Ο αθέατος κυνηγός ποτέ δεν παρουσιάζει τον πραγματικό του εαυτό και ποτέ δεν εκθέτει τις επιδιώξεις του. Προσαρμόζεται στο περιβάλλον και περνά είτε απαρατήρητος είτε ως κάποιος άλλος άνθρωπος. Σκοπός αυτής της τεχνικής είναι η επαφή με τη Δύναμη. Ως Δύναμη εννοούμε χώρους ή καταστάσεις που μπορούν να γίνουν αγωγοί διαχειρίσιμης ενέργειας. Η ενέργεια για έναν stalker βρίσκεται παντού, αρκεί να διαθέτει τον τρόπο να την αντλήσει. Και για να συμβαίνει αυτό με επιτυχία, ο stalker οφείλει να είναι Προσιτός στη Δύναμη. Αυτή την ιδιότητα την αποκτά με συγκεκριμένες πράξεις – αποστολές, καθώς και νόμους που δέτει ο ίδιος στον εαυτό του. Από έναν τέτοιο τρόπο ζωής θα ξεπροβάλει ένας ηγέτης – πολεμιστής, έτοιμος να καταδείξει το ιστορικό πεπρωμένο της Φυλής του.

Το παρόν κείμενο δεν είναι μέθοδος ούτε ολοκληρωμένος κανόνας. Είναι μία βασική μαιιά, ένα μικρό παράθυρο σε έναν περιπετειώδη, ενδιαφέροντα και διευρυμένο κόσμο, που ενώ βρίσκεται γύρω μας, από ελάχιστους γίνεται αντιληπτός.

[8 Μαρτιου - ημερα της γυναικας]

Μια Γιορτη κατα της Θηλυκοτητας

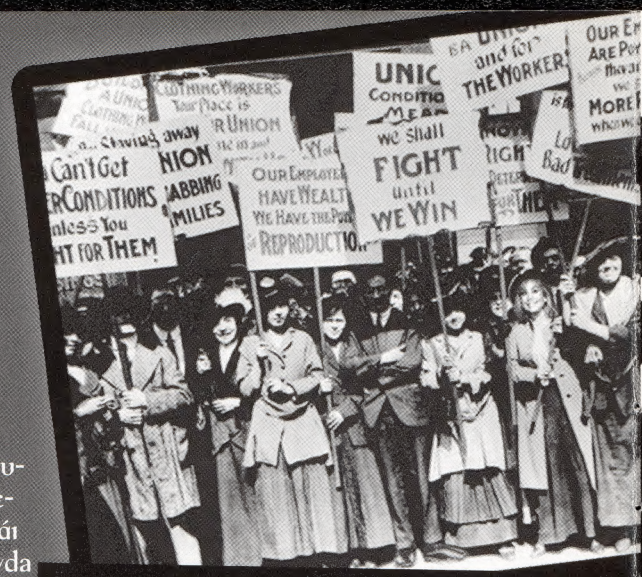

«Η Ημέρα της Γυναίκας είναι ένας κρίκος στη μακριά, γερή αλυσίδα του γυναικείου προλεταριακού κινήματος. Ο οργανωμένος στρατός των εργαζόμενων γυναικών μεγαλώνει κάθε χρόνο.» Αυτά γράφει η Αλεξάνδρα Κολλοντάι στο άρδρο της «Ημέρα της Γυναίκας», που πρωτοδημοσιεύθηκε στην Pravda στις 17 Φεβρουαρίου του 1913. Και, πράγματι, παρ' όλο που σήμερα οι γυναίκες δε γνωρίζουν τι γιορτάζουν κάθε χρόνο στις 8 Μαρτίου, η Κολλοντάι είχε δίκιο. Η συγκεκριμένη «γιορτή» δεν είναι παρά ένα κομμουνιστικό κατασκεύασμα, που εξυπηρέτησε πολύ συγκεκριμένους σκοπούς.

ΤΗΣ ΚΛΕΟΝΙΚΗΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗ

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Η πρώτη «Ημέρα της Γυναίκας» γιορτάστηκε ως «Εθνική Ημέρα της Γυναίκας» στις Η.Π.Α., στις 28 Φεβρουαρίου του 1909, και διοργανώθηκε από το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Αμερικής μετά από πρόταση της σουφραζέτας και σοσιαλίστριας Τερέζα Μάλκιελ. Φημολογείται πως γιορτάστηκε εις ανάμνηση μιας εκδήλωσης διαμαρτυρίας, που έλαβε χώρα στη Νέα Υόρκη στις 8 Μαρτίου του 1857 από εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας, μετά από ένα τραγικό ατύχημα σε εργοστάσιο, το οποίο κόστισε τη ζωή σε πολλές εργάτριες. Το αληθές αυτής της ιστορίας ωστόσο αμφισβητείται κι έχει χαρακτηριστεί από αρκετούς ως μύθος, ανάμεσά τους και οι φεμινίστριες Τέμμα Κάπλαν («Σχετικά με τις σοσιαλιστικές καταβολές της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας»), Λιλιάν Καντέλ («Ο μύθος της προέλευσης σχετικά με την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας») και Άντζελα Χάουαρντ Ζόφι («Εγχειρίδιο της Ιστορίας των Αμερικανίδων»). Η Κολλοντάι στο άρδρο της «Μια Μαχητική Γιορτή» (δημοσιευθέν το 1920 στο Mezhdunarodnyi den' rabotnitz) μας λέει: «Όχι πολύ καιρό πριν, για την ακρίβεια πριν από περίπου δέκα χρόνια, το ζήτημα της γυναικείας ισότητας και το ερώτημα αν οι γυναίκες θα μπορούσαν να συμμετέχουν στην κυβέρνηση πλάι στους άντρες συζητιόταν θερμά. Η εργατική τάξη σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες πάλευε για τα δικαιώματα των εργαζόμενων γυναικών: η μπουρζουαζία δεν ήθελε να δεχτεί αυτά τα δικαιώματα. (...) Σοσιαλιστές στη Βόρειο Αμερική επέμειναν στα αιτήματά τους για την ψήφο με ιδιαίτερη επιμονή. Στις 28 Φεβρουαρίου, 1909, οι σοσιαλίστριες των Η.Π.Α. διοργάνωσαν μεγάλες διαμαρτυρίες και συναντήσεις σ' ολόκληρη τη χώρα απαιτώντας πολιτικά δικαιώματα για τις εργαζόμενες γυναίκες. Αυτή ήταν η πρώτη "Ημέρα της Γυναίκας".»

Το αίτημα για πολιτικά δικαιώματα λοιπόν κι όχι η μνημόνευση κάποιας απεργίας ήταν αυτό που οδήγησε στην «Ημέρα της Γυναίκας» κατά την ίδια την Κολλοντάι, η οποία υπήρξε πρωτεργάτρια του φεμινισμού, δραστήριο μέλος του μπολσεβικικού κόμματος, και που μετά την μπολσεβικική επανάσταση του 1917 διορίστηκε Λαϊκή Κομισάριος για την Κοινωνική Πρόνοια.

Το 1910, στο Δεύτερο Διεθνές Σοσιαλιστικό Συνέδριο Εργαζομένων Γυναικών, το οποίο απετέλεσε το πρελούδιο της Δεύτερης Σοσιαλιστικής Διεθνούς στην Κοπεγχάγη, η Κλάρα Τσέικιν πρότεινε την καθιέρωση μιας ετήσιας Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας. Το συνέδριο δέχτηκε κι αποφάσισε, όπως γράφει η Κολλοντάι, ότι θα έπρεπε να γιορτάζεται κάθε χρόνο την ίδια μέρα σε όλες τις χώρες με σύνθημα «Η ψήφος για τις γυναίκες θα ενώσει τη δύναμή μας στον αγώνα για τον Σοσιαλισμό». Το 1911 η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας γιορτάστηκε στις 19 Μαρτίου στην Αυστρία, τη Δανία, τη Γερμανία και την Ελβετία, με μαζικές διαδηλώσεις, ακόμη κι αιματηρά επεισόδια με αστυνομικούς. Το 1913 μεταφέρθηκε στις 8 Μαρτίου. Στα χρόνια που ακολούθησαν, η «Ημέρα της Γυναίκας» γιοριαζόταν σε

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ

διαφορετική κάθε φορά ημερομηνία, αλλά με όλο και μεγαλύτερη μαζικότητα, ως ημέρα των εργατών, των προλετάριων. Τα αιτήματα για καλύτερες συνθήκες εργασίας, καλύτερους μισθούς κτλ ήταν σαφέστατα δίκαια, όμως οι απεργίες κι οι κινητοποιήσεις ήταν πάντοτε υποκινούμενες από τα σοσιαλιστικά κόμματα και συνδικάτα, τα οποία φρόντιζαν – όπως και σήμερα – να δέτουν τα πάντα σε οικονομική βάση και να υποδαυλίζουν την πάλη των τάξεων αντί να παλεύουν για τη συνεργασία, διαλύοντας έτσι τον κοινωνικό ιστό.

Το 1917, μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, η Κολλοντάι έπεισε τον Λένιν να καθιερωθεί η Ημέρα της Γυναίκας ως επίσημη αργία στη Ρωσία. Η ίδια θεωρούσε τον φεμινισμό και τον κομμουνισμό αλληλένδετα και, όπως και η Κλάρα Τσέτκιν, προσπάθησε να αναγάγει την χειραφέτηση των γυναικών σε βασικό σημείο του κόμματος των μπολσεβίκων. Για να κατανοήσει κανείς για ποιον λόγο οι μπολσεβίκοι έδειξαν τέτοιο ενδιαφέρον για την «Ημέρα της Γυναίκας», θα πρέπει να διαβάσει κανείς τη μπροσούρα της Κολλοντάι «Κομμουνισμός και Οικογένεια», προκειμένου να καταλάβει τι ακριβώς εννοεί η Κολλοντάι ως «χειραφέτηση». Παραθέτω μόνο ένα κομμάτι: «Ο παλιός τύπος οικογένειας πεθαίνει. Δε φταίει το κομμουνιστικό κράτος γι' αυτό. Είναι αποτέλεσμα των νέων συνθηκών ζωής. Η οικογένεια παύει να είναι αναγκαία για το κράτος, όπως ήταν κάποτε. Αντιθέτως, είναι κάτι περισσότερο από άχρηστη, αφού εμποδίζει την εργαζόμενη γυναίκα από το να προσφέρει μια πιο παραγωγική και πολύ πιο σοβαρή εργασία.» Στην πραγματικότητα βέβαια αυτές οι ιδέες δεν γεννήθηκαν στο κεφάλι της Κολλοντάι, αλλά τις είχε αποκομίσει από τον Λένιν μέσω της συνανατροφής τους, καθώς και από τους Μαρξ, Ένγκελς και Ρόζα Λούξεμπουργκ, όταν τους μελέτησε στη νιότη της, καταλήγοντας εν τέλει να στραφεί στον μπολσεβικισμό. Με αυτούς ευθυγραμμίζεται κι όταν γράφει «Όσο περισσότερο εξαπλώνεται η μισθωτή εργασία της γυναίκας, τόσο περισσότερο προχωρά η αποσύνθεση της οικογένειας».

Από το 1917 και μετά, η «Ημέρα της Γυναίκας» γιοριαζόταν κατά κύριο λόγο σε κομμουνιστικές χώρες και παγκοσμίως από το κομμουνιστικό κίνημα. Το 1975 υιοθετήθηκε κι από τον Ο.Η.Ε. Κατανοεί λοιπόν κανείς, ότι η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας δεν είναι μια γιορτή της γυναικείας φύσης, της οικογένειας και της θηλυκότητας, όπως νομίζουν πολλοί, αλλά μια γιορτή κομμουνιστική που αποσκοπεί στην εξαφάνιση της έννοιας της οικογένειας, που όπως προείπαμε έβλεπαν (και βλέπουν) ως... μη αναγκαία και την οποία οι Μάρξ και Ένγκελς είχαν προαναγγείλει ότι θα καταργήσουν. Αυτό που πέτυχε η «Ημέρα της Γυναίκας», όπως η ίδια η Κολλοντάι παραδέχεται στο άρθρο της «Μια Μαχητική Γιορτή», ήταν να ενδυναμώσει τον κομμουνισμό, στρέφοντας περισσότερες παραπλανημένες γυναίκες σ' αυτόν και (προσθέτουμε εμείς) εν τέλει να παραπλανήσει αφού κάθε μέρα οφείλει να είναι «Ημέρα της Γυναίκας» και της παραδοσιακής Οικογένειας, μίας έννοιας που δέχεται ολομέτωπη επίθεση από την αριστερά ακόμα και σήμερα, με επαίσχυντα νομοσχέδια και αφύσικες διδασκαλίες ακόμα και στα σχολεία.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ «MILLWALL»

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Τα αποδυτήρια της φιλοξενούμενης ομάδας είναι σαν φυλακή. Χωρίς παράθυρα και προφανώς χωρίς φυσικό φως.

Τα μπάνια είναι απαράδεκτα. Μετά βγαίνεις στο γήπεδο για να τους αντιμετωπίσεις. Αυτούς... Τα επονομαζόμενα «Λιοντάρια». Και όταν ο αγώνας ξεκινά, έχεις απέναντί σου τους περιβόητους οπαδούς της, μιας από τις πιο επικίνδυνες Firm της Αγγλίας και όχι μόνο».

Αυτά είναι τα λόγια ενός Εγγλέζου χρονογράφου του ποδοσφαίρου, ο οποίος ξεκίνησε την καριέρα του σαν ένας μέτριος ποδοσφαιριστής και είχε αντιμετωπίσει στο παρελθόν την Millwall.

Η συγκεκριμένη περιγραφή αρκεί για να δημιουργήσει την σκέψη πως μάλλον δεν μιλάμε για μια απλή ή συνηθισμένη ποδοσφαιρική ομάδα, αλλά για ένα «φαινόμενο». Πράγματι, λοιπόν, η ομάδα αυτή είναι ένα και το αυτό με το γήπεδο της, το «The Den», που βρίσκεται στο νοτιοανατολικό Λονδίνο, σε μια περιοχή με την χαρακτηριστική ονομασία «The Isle of Dogs».

Πρόκειται για μια ομάδα που παρά την μακρά ύπαρξη της, καθώς μετράει εκατό και πλέον έτη, δεν έχει κερδίσει ούτε έναν τίτλο, ωστόσο αποτελεί κατεξοχήν σύμβολο της ιστορίας της συνοικίας. Μια συνοικία ιδιαίτερη, θα μπορούσαμε να πούμε, που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην δημιουργία τόσο της ομάδας, όσο και της φήμης των «επικίνδυνων» οπαδών της. Αυτών, που έγιναν γνωστοί για τις σκληρές συγκρούσεις τους όχι μόνο εντός του γηπέδου, αλλά και στους δρόμους. Αυτών, που λίγοι γνωρίζουν την ιστορία τους!

Η Millwall, λοιπόν, διακρίνεται για αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, τα οποία αναμφίβολα είναι και αυτά που συμβάλλουν σε αυτή της την μοναδικότητα. Ιδρυθείσα το 1885, αλλά με κανέναν τίτλο, έπαιζε πάντα μεταξύ δεύτερης και τρίτης κατηγορίας. Εντούτοις, έγινε γνωστή σε ολόκληρη την Ευρώπη. Μπορεί να ακούγεται παράδοξο, αλλά οι περίφημοι οπαδοί της είναι εκείνοι που κατόρθωσαν να μεταφέρουν τα «χρώματα» της ομάδας παντού, χαρίζοντάς της αυτή την φήμη.

Το «Νησί των Σκυλιών»,

δυστυχώς, δεν κατόρθωσε να γλιτώσει από την λαίλαπα των επενδύσεων των πολυεθνικών εταιρειών, τις έδρες μεγάλων τραπεζών που έκαναν την εμφάνισή τους περιφερειακά στην ευρύτερη περιοχή, τις τεράστιες και κακόγουστες κατασκευές, τον δήθεν εκσυγχρονισμό.

Όσο για την θέση του γηπέδου της, του «The Den»,

σίγουρα διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της. Χτισμένο ανάμεσα σε σπίτια, με δεκάδες μικρά δρομάκια γύρω του, πολλά γεφυράκια και με ελάχιστο και αμυδρό φωτισμό. Την ίδια περίοδο γεννιέται και ο μύθος του «Cold Blow Lane». Πρόκειται για τον δρόμο που αντιπροσωπεύει, δίχως άλλο, την έννοια «We fear no foe». Ένα σύνθημα που το έβρισκε κανείς γραμμένο παντού, αποτελώντας ταυτόχρονα και τον ύμνο των Bushwackers.

Και τι σήμαινε αυτό στην πράξη με απλά λόγια; Ένα άγριο συνονθύλευμα από μπουνιές και κλωτσιές!

Ο χρόνος, όμως, κατάφερε αυτό που μέχρι πρότινος δεν είχαν καταφέρει ούτε οι βόμβες, ούτε η εξαθλίωση και η ανεργία, ούτε καν οι αμέτρητες συλλήψεις και η σφοδρότητα των γκλοπς.

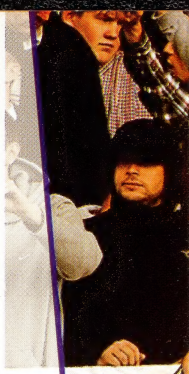

Στην πραγματικότητα

ένας δύσκολος και όχι εύκολα διαχειρίσιμος συνδυασμός, καθώς τώρα πλέον έπρεπε να συνυπάρξουν μαζί δυο ιερόκλητα στοιχεία: από την μια πλευρά οι απλοί εργάιες που έβγαζαν κάθε μέρα με κόπο και αγώνα το ψωμί τους και από την άλλη πλευρά οι «καινούριοι» της περιοχής, οι επαγγελματίες με τις γραβάτες...

Και μέσα σε αυτό τον αλλόκοτο συνδυασμό, το γήπεδο της Millwall. Το «άσχημο» για τα νέα δεδομένα και όχι και τόσο βολικό «The Den», που για εκατό και πλέον έτη φιλοξένησε την ομάδα φαινόμενο, προκαλώντας φόβο και τρόμο αδιακρίτως, όχι μόνο στο πλήθος των μικρών ή μεγάλων αντίπαλων ομάδων που αναμειρήθηκαν μαζί της, αλλά ακόμα και σε όποιον ήθελε να διαβεί τα σιενά δρομάκια γύρω από την έδρα της.

Σήμερα, ωστόσο, το γήπεδο αυτό, που αναμφίβολα είχε πολλά να προσθέσει, και το έκανε, σιον χαρακτήρα της συνοικίας, δεν υπάρχει πια. Όλοι πλέον επισκέπτονται το «The new Den», που βρίσκεται σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων από το παλιό.

Όμως,

ανάμεσα σε πλήθος συνειδησιακών προβλημάτων και εσωτερικών συγκρούσεων, ανάμεσα στην καταπίεση που τελικά έφερε μαζί του ο μοντέρνος τρόπος ζωής, ανάμεσα στους τίτλους των πρωτοσέλιδων των εφημερίδων, που πλέον έχουν αντικαταστήσει τα παλαιά «όπλα», μέσα στην γενικότερη παρακμή, την μιζέρια και την εξαθλίωση της σύγχρονης μικροαστικής αντίληψης, η Millwall συνεχίζει να υπάρχει. Και αυτό εξαιτίας της συμπαράστασης των κατοίκων της συνοικίας, μιας περιοχής που πράγματι έχει συχνπηδεί και μισηδεί πολύ, αλλά που συνεχίζει να αποτελεί ακόμα και σήμερα ένα είδος κοινωνικής αναγνωρισιμότητας σε έναν κόσμο ξεχασμένο. Σε έναν κόσμο που απώλεσε την τόσο ιδιαίτερη ταυτότητά του, μεταιρεπόμενος σε κάτι άχρωμο και αδιάφορο.

Αλλά μέσα σε όλο αυτό το χάος, παρά τις ακραίες φιλελεύθερες δέσεις και πράξεις της κυβέρνησης, το «πέταλο της Millwalll», θα πάρει ξανά την μορφή του Λιονταριού, ξεχωρίζοντας ανάμεσα σε όλα, κάνοντας και πάλι την διαφορά!

Είναι διαφορετικοί από τους άλλους και τους μισούνε όλοι... Έτσι, ακριβώς, εξηγείται και το διάσημο σύνθημα των οπαδών αυτών που διαθέτουν χαρακτήρα και δεν φοβούνται να το δείξουν: «No One Likes Us, We Don't Care». Για όλους εκείνους, λοιπόν, σαν τον Harry The Dog (ηγέτη της δεκαετίας του '80 των F-Troop Millwall) ή τον Ginger Bob λίγο αργότερα, καθώς και για όσους ακόμα βρίσκονται τώρα πλέον «θαμμένοι» κάτω από το κίβδηλο παραπέτασμα του «μοντέρνου κόσμου», ας κρατήσουμε σε μια άκρη του νου μας το «φαινόμενο Millwall». Σίγουρα κάτι έχει να μας διδάξει...

BLACK METAL ΚΑΙ ΦΥΛΗ

ΤΟΥ MAGLOR

Υπάρχει ένα είδος μουσικής που δεν θα το ακούσετε σε κανένα ραδιοφωνικό σταθμό. Υπάρχει ένα είδος μουσικής που δεν θα προταθεί απο κανένα ελληνικό μουσικό κανάλι. Υπάρχει ένα είδος μουσικής ονόματι Black Metal. Χρόνια τώρα αυτό το είδους ιντριγκάρει, προκαλεί και προβοκάρει, ίσως δικαιολογημένα. Άλλωστε δε μιλάμε για ένα εμπορικό είδος όπως η rnb την οποία εκπροσωπούν ως επι το πλείστον έγχρωμοι μουσικοί. Πρόκειται κατα πολλούς για μια μουσική επανάσταση που έρχεται σαν συνέχεια του κινήματος των Ρομαντικών ποιητών αλλα και της πνευματικής άνθισης της Ευρώπης των προηγούμενων αιώνων. Όπως κάθε επανάσταση φυλετική έτσι και το Black Metal δεν μπορεί παρα να είναι ακραίο όχι μόνο λόγω της ιδεολογικής του αφετηρίας αλλα και λόγω γεγονότων που σημάδεψαν τις απαρχές του όπως δολοφονίες και ριζοσπαστικές ενέργειες κυρίως στη Β. Ευρώπη, τις δεκαετίες του '80 και του '90.

Μετά τη δεκαετία του 60'δημιουργήθηκε στη μουσική ένα νέο τότε είδος, το Heavy Metal. Πυρήνας των οπαδών του ήταν οι λευκοί άνδρες της εργατικής τάξης. Αυτή η κοινωνική ομάδα πληττόταν σε κάθε επίπεδο στις Δυτικές κοινωνίες. Ο ακραίος φεμινισμός, ο μαχητικός ακτιβισμός των έγχρωμων, διάφορες νομοθετικές διακρίσεις σε στέγαση, μόρφωση και εργασία που ευνοούσαν μειοψηφίες μη λευκών μεταναστών απο τριτοκοσμικές χώρες δημιούργησαν ένα κλίμα ενάντια στους λευκούς. Η δυσπιστία απέναντι στον φιλελευθερισμό και οι παραπάνω διακρίσεις δημιούργησαν το Heavy Metal και οι περιθωριακοί λευκοί εργάτες έγιναν "περήφανοι παρίες". Το είδος ξεκίνησε ως αντιεμπορικό, αυθεντικό, βασισμένο στην πρωική αρρενωπότητα. Το χειρότερο μάλιστα που θα μπορούσε να πει κάποιος για μια μπάντα είναι οτι ξεπουλήθηκε. Και ο αποτοκός του, το Black Metal πορεύτηκε στο ίδιο μονοπάτι και βασίστηκε στην ίδια ομάδα του πληθυσμού. Θα μπορούσαμε λοιπόν να ορίσουμε το Black Metal σαν μια ριζοσπαστική εξέλιξη του Heavy Metal.

Οταν τη δεκαετία του 1980 το δεύτερο εμπορευματοποιήθηκε και θεματολογία του ήταν οι γυναίκες και τα ποτά ήρθε το πρώτο να επαναφέρει την αυθεντικότητα και να προσδιορίσει ξανά την αντιεμπορική και αντικουλτουριάρικη υφή. Αισθητική γενέτειρα του Black Metal είναι τα χιονισμένα δάση της Βόρειας Ευρώπης. Είναι σκοτεινό,ακραίο με ωμό και θορυβώδη ήχο ενώ η μελωδία του επιβάλλει βλοσυρότητα, μυστικισμό, θλίψη και μισανθρωπία. Το μαύρο κυριαρχεί περισσότερο απο κάθε άλλο χρώμα. Ο στίχος είναι απόκρυφος, με θέματα του την ευρωπαϊκή μυθολογία, τις πατρώες θρησκείες, τον πόλεμο και όλα αυτά με μη ανθρώπινα φωνητικά. Τα λογότυπα απο τις μπάντες είναι στρεβλά και δύσκολα στην ανάγνωση, γεμάτα με παγανιστικά και μυστικιστικά σύμβολα όπως οι ρούνοι αλλα και το σφυρί του Θωρ (Mjφlnir). Οι μουσικοί χρησιμοποιούν ψευδώνυμα εσωτερίστικου χαρακτήρα και βάφουν τα πρόσωπά τους με άσπρη και μαύρη μπογιά (corpse paint) όπως οι μυθικοί πολεμιστές του Όντιν. Πολλοί απο αυτούς αυτοτραυματίζονταν στη σκηνή δημιουργώντας απέχθεια στους οπαδούς της κοινής μουσικής κουλτούρας.

Τέκνο μιας άλλης Ευρώπης

των αρχαίων λαών το αληθινό Black Metal απέχει απο την επικρατούσα καπιταλιστική και μαζικοποιημένη πολυπολιτισμική κοινωνία. Την θεωρεί ανούσια, τετριμμένη, υλιστική, άμυαλη, υποτακτική. Αναπολεί τους Ευρωπαίους πολεμιστές του παρελθόντος και τη χαμένη τους δόξα. Εξυμνεί τον πόλεμο και το πολεμικό πνεύμα. Σκηνές απο μάχες κοσμούν εξώφυλλα δίσκων ενώ οι μουσικοί φωτογραφίζονται κραδαίνοντας σπαθιά ή τσεκούρια και επιδεικνύοντας περήφανα ταινίες με σφαιρες 7.62. Ο πόλεμος εξυμνείται και η μάχη είναι ηρωική αλλά πάντα αιματηρή. Μιλιταρισμός γύρω απο το πέπλο του Μυστικισμού. Παραδοσιακά όργανα επιστρατεύονται πολλές φορές για ν' αναδείξουν τη νοσταλγία για το παρελθόν.

Όπως τα μυστήρια των προγόνων το Black Metal επιδιώκει να αναπολήσει ο ακροατής μέσα στον ήχο. Να ξεφύγει απο την κοσμικότητα, να δημιουργήσει μια ένωση με το τοπίο, το ασυνείδητο, το χαμένο ηρωικό πνεύμα του απώτατου παρελθόντος. Όπως οι αρχαίοι Ευρωπαίοι έτσι και το Black Metal συμβαδίζει με την κυκλικότητα της ιστορίας η οποία ξεκινάει με μια χρυσή εποχή, παρακμάζει μέσω της ασημένιας και της μπρούτζινης στην σύγχρονη σιδερένια η οποία είναι καταδικασμένη ν' αφανιστεί.

Ο αφανισμός θα επέλθει είτε απο την ίδια την παρακμή είτε μέσω μια κατακλυσμιαίας μάχης

μετά την οποία θ' ανατείλει μια χρυσή εποχή. Αντιλήψεις και ιδέες που δίδαξαν ευρωπαίοι ριζοσπάστες της Παράδοσης όπως ο Νίτσε και ο Evola.

#Καταγόμενο απ'το σκοτεινό παρελθόν των Ευρωπαϊκών δασών το Black Metal συντηρεί την φυλετική συνείδηση μεταξύ των Λευκών σε μια μεταπολεμική παρακμάζουσα κοινωνία. Βασιζόμενο στις λογοτεχνικές παραδόσεις που γέννησαν τον εθνικισμό συνεχίζει ριζοσπαστικό και επαναστατικό ως όπλο ενάντια στην επίθεση προς τη λευκή ταυτότητα. Δεν είναι "πολιτικά ορθό"και ξυπνά τ' αρχέτυπα και τους Τρόπους της φυλής μας. Κάποιοι στη νεώτερη ηλικία μας ίσως να αφυπνιστήκαμε και να το αντιληφθήκαμε σαν κάλεσμα μάχης απέναντι στη σαπίλα του καπιταλισμού ,απέναντι στη φθορά του μπολσεβικισμού αλλα και ως προσωπικό έναυσμα για εθνικιστική δράση και εθνικιστικό τρόπο ζωής.

Η αγρότισα με τη σάλπιγγα στο εξώφυλλο του FILOSOFEM, του BURZUM καλεί σε αντίσταση για χάρη της Φυλής.

Θα πάρω μιαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια

14 Μαρτίου 1957

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Ο Μαθητής, ο Ποιητής, ο Αγωνιστής πρότυπο κάθε Νέου Εθνικιστή

Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, όντας ακόμη μαθητής όταν πήρε την απόφαση «Να πάρει μιαν ανηφοριά...» και να εγκαταλείψει τα σχολικά θρανία για να βγει αντάρτης στα βουνά κατά τον Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ, αποτελεί πρότυπο και παράδειγμα προς μίμηση για κάθε νέο σήμερα. Η σύντομη αλλά και γεμάτη νόημα ζωή του, αποτελεί φάρος για όλους εμάς.

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΗ
ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΛΑΜ

Θα πάρω μιαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια
να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά.
Θ' αφήσω αδέλφια συγγενείς, τη μάνα, τον πατέρα
μεσα λαγκάδια πέρα και στις βουνοπλαγιές.
Ψάχνοντας για τη Λευτεριά θα 'χω παρέα μόνη
κατάλευκο το χιόνι, βουνά και ρεματιές.
Τώρα κι αν είναι χειμωνιά, θα 'ρθει το καλοκαίρι
Τη Λευτεριά να φέρει σε πόλεις και χωριά.
Θα πάρω μιαν ανηφοριά θα πάρω μονοπάτια
να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά.
Τα σκαλοπάτια θ' ανεβώ, θα μπω σ' ένα παλάτι,
το ξέρω θαν απάτη, δεν θαν αληθινό.
Μεσ' το παλάτι θα γυρνώ ώσπου να βρω τον θρόνο,
βασίλισσα μια μόνο να κάθεται σ' αυτό.
Κόρη πανώρια θα της πω, άνοιξε τα φτερά σου
και πάρε με κοντά σου, μονάχα αυτό ζητώ.

Από μικρή ηλικία είχε αναδείξει τον πρωισμό και την αυταπάρνησή του για την πατρίδα, προδιαγράφοντας από τότε το λαμπρό του μέλλον και τον ένδοξό του θάνατο. Ο Ευαγόρας, στην ηλικία των 15 ετών φανέρωσε την αγωνιστικότητα και το μεγαλείο της Ελληνικής του ψυχής, σκαρφαλώνοντας στον ιστό και σκίζοντας το πανί της σκλαβιάς, κάνοντας την Πάφο την μοναδική πόλη σε ολόκληρη την Βρετανική αποικιοκρατία, όπου δεν εορτάστηκε η στέψη της βασίλισσας Ελισάβετ το 1953.

Ο Ευαγόρας, εκτός από φλογερός πατριώτης και αγωνιστής, ήταν άριστος μαθητής. Σε όλα τα μαθήματα πάντα πρώτος, έδειχνε τον δρόμο της επιτυχίας στους συμμαθητές του. Είχε όμως έφεση και στην ποίηση, γράφοντας ατέλειωτα ποιήματα για την Κύπρο και τον πόθο του για απελευθέρωση και Ένωση με την Ελλάδα. Την ποίηση αυτή, την έχει αφήσει ως ιερά παρακαταθήκη σε όλους εμάς, τις επόμενες γενεές Ελλήνων, μέσα από την οποία αντλούμε δύναμη για αγώνα.

«Των αθανάτων το κρασί
το 'βρετε σεις και πίνετε.
Ζωή για σας ο θάνατος
κι αθάνατοι θα μείνετε»

Σε μαθητική διαδήλωση στις 17 Νοεμβρίου του 1955, όντας 17 ετών, ο Ευαγόρας συλλαμβάνεται και οδηγείται στις 6 Δεκεμβρίου στο δικαστήριο με την κατηγορία της οχλαγωγίας. Μια μέρα πριν από την δίκη ο Ευαγόρας δραπετεύει, εγκαταλείπει την οικογένεια και τους συμμαθητές του, αφήνει στην άκρη την μάθηση και το σχολείο που τόσο αγαπούσε, απαρνιέται την καλοπέραση και επιλέγει τον δύσβατο δρόμο της Λευτεριάς. Πριν βγει αντάρτης στα βουνά, μπαίνει κρυφά στο σχολείο και αφήνει ένα γράμμα στην έδρα.

«Παλαιοί συμμαθηταί, Αυτή την ώρα κάποιος λείπει ανάμεσά σας, κάποιος που φεύγει αναζητώντας λίγο ελεύθερο αέρα, κάποιος που μπορεί να μη τον ξαναδείτε παρά μόνο νεκρό. Μην κλάψετε στον τάφο του. Δεν κάνει να τον κλαίτε. Λίγα λουλούδια του Μαγιού σκορπάτε του στον τάφο. Του φτάνει αυτό ΜΟΝΑΧΑ.

Γειά σας παλιοί συμμαθηταί. Τα τελευταία λόγια τα γράφω σήμερα για σας. Κι όποιος θελήσει για να βρει ένα χαμένο αδελφό, ένα παλιό του φίλο, ας πάρει μιαν ανηφοριά ας πάρει μονοπάτια να βρει τα σκαλοπάτια που παν στη Λευτεριά. Με την ελευθερία μαζί, μπορεί να βρει και μένα. Αν ζω, θα μβρει εκεί.

Ευαγόρας Παλληκαρίδης»

Ως αντάρτης, ο Ευαγόρας ζει και εκπαιδεύεται στα βουνά της Πάφου, όπου διακρίνεται για το απαράμιλλο σθένος και την αυτοδυσία που επιδεικνύει, κάνοντας σε σύντομο χρονικό διάστημα τον εχθρό να παραμιλά από την δράση του στην ΕΟΚΑ, η οποία ήταν δυσανάλογη του νεαρού της ηλικίας του.

Στις 18 Δεκεμβρίου του 1956 ο Ευαγόρας συλλαμβάνεται από βρετανική περίπολο μεταφέροντας τρόφιμα και οπλισμό από την Λυσό. Στην κατοχή του βρέθηκε ένα οπλοπολυβόλο Μπρεν και 3 γεμάτες γεμιστήρες. Ο Ευαγόρας πριν την δίκη περνά φριχτά και απάνθρωπα βασανιστήρια από τους Άγγλους, στην προσπάθειά τους να αποσπάσουν απεγνωσμένα πληροφορίες για την δομή, την δράση και τον Αρχηγό της ΕΟΚΑ, χωρίς όμως να λογαριάσουν σωστά το μεγαλείο της ψυχής του Παλληκαρίδη, ο οποίος δεν λύγισε.

Σε μια δίκη παρωδία, όπου η τιμωρία της αγχόνης είχε προαποφασιστεί, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης δεν αφήνει περιθώρια στους δικηγόρους του να τον υπερασπιστούν. Όρθωσε ανάστημα, κοίταξε καταμάτια τον Άγγλο δικαστή και είπε:

«Γνωρίζω ότι θα με κρεμάσετε. Ό,τι έκαμα, το έκαμα ως Έλλην Κύπριος όστις ζητεί την Ελευθερίαν του. Τίποτα άλλο.»

να βρω τα σκαλοπάτια που πάν στη λευτεριά.

Ο Ευαγόρας δεν πτοείται, σαν έτοιμος από καιρό, με ατσαλένια πίστη και Ελληνική περηφάνεια βαδίζει στην τελευταία του κατοικία. Γράφει λίγο πριν την εκτέλεσή του: «Θ' ακολουθήσω με θάρρος τη μοίρα μου. Ίσως αυτό να ναι το τελευταίο μου γράμμα. Μα πάλι δεν πειράζει. Δεν λυπάμαι για τίποτα. Ας χάσω το κάθε τι. Μια φορά κανείς πεθαίνει. Θα βαδίσω χαρούμενος στην τελευταία μου κατοικία. Τι σήμερα τι αύριο; Όλοι πεθαίνουν μια μέρα. Είναι καλό πράγμα να πεθαίνει κανείς για την Ελλάδα. Ώρα 7:30. Η πιο όμορφη μέρα της ζωής μου. Η πιο όμορφη ώρα. Μη ρωτάτε γιατί».

Λίγα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα της 13ης Μαρτίου, η αγχόνη αγκαλιάζει τον λαιμό το Ευαγόρα. Αυτός όμως δεν λυγίζει, παραμένει ακλόνητος, το βλέμμα του πιο περήφανο από ποτέ, κοιτάζει στα μάτια τον δήμιό του, αγέρωχος ψέλνει τον Εθνικό Ύμνο, η κατσαπακιά ανοίγει και κλείνοντας τα μάτια του ο Ευαγόρας βλέπει την γαλανόλευκη να σκεπάζει ολόκληρο το νησί.

Αυτός ήταν ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ένας έφηβος που πέρασε στα Ηλύσια Πεδία ψέλνοντας τον Εθνικό Ύμνο, χωρίς να κάνει ούτε βήμα πίσω. Τον Εθνικό Ύμνο, που 62 χρόνια αργότερα, στον βωμό της ομοσπονδίας και της δήθεν ελληνοτουρκικής «φιλίας» κάποιοι ετοιμάζονται να καταργήσουν.

Οι στίχοι του πιο κάτω ποιήματος του Παλληκαρίδη αποτελούν όρκο απαράβατο για κάθε Έλληνα Εθνικιστή, κάθε Χρυσαυγίτη και ΕΛΑΜίτη, που λίγες δεκαετίες μετά την θυσία του Ευαγόρα παραμένουν οι τελευταίοι πιστοί στα αιώνια ιδανικά της φυλής μας, δίνοντας τον υπέρ πάντων αγώνα για Πατρίδα, Τιμή, Ελευθερία και Ελλάδα.

«Μπορεί σε κάποια Μάχη
Γραμμένο η Μοίρα να 'χει
Να μην Γυρίσουμε
Μα πάμε με Καμάρι
Και λέμε όποιον πάρει
Και θα ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ»

ΤΟΥ

Γεννήθηκε στις 15 Αυγούστου του 1769 στην Κορσική. Ένας μύθος λέει ότι η μητέρα του, η Λετίτσια, δεν πρόλαβε να φτάσει στο υπνοδωμάτιό της για να γεννήσει αυτόν τον θρύλο της ευρωπαϊκής ιστορίας. Τον γέννησε σε προθάλαμο, σε ένα χαλί με αρχαίες παραστάσεις. Ο Ναπολέων κατηχήθηκε με τα έργα του Πλουτάρχου. Ο πατέρας του, Κάρολος Βοναπάρτης, του εξασφάλισε υποτροφία στη στρατιωτική σχολή του Μπριέν. Ο Ναπολέων ένιωθε τότε πως οι Γάλλοι είναι «εχθρικοί ξένοι», οι κατακτητές της πατρίδας του, της Κορσικής. Έγινε δεκτός στη στρατιωτική σχολή του Παρισιού το 1784 ως κανονιοβολητής. Το 1785 πέτυχε σε εξετάσεις και κατετάγη στο πυροβολικό. Από τις 36 θέσεις κέρδισε την 12η.

Σε ηλικία 16 χρόνων έγινε υπολοχαγός του Βασιλικού Στρατού. Εκτός από στρατιωτικός ήταν και διανοούμενος δείχνοντας περιφρόνηση για τα στρατιωτικά βιβλία, επιλέγοντας πολιτικά και φιλοσοφικά από τη βιβλιοθήκη της Βαλένς. Ανέλυσε την «Πολιτεία» του Πλάτωνος και την ιστορία του Μεγάλου Φρειδερίκου, τον οποίο θαύμαζε. Μελέτησε Ρουσσώ, Βολταίρο, Μοντεσκιέ, Τάκιτο... Με την έναρξη της Γαλλικής Επανάστασης πίστεψε ότι μπορούσε να ελευθερωθεί η Κορσική. Την παρακολούθησε ως αμέτοχος θεατής κι επέστρεψε στον στρατό με τον βαθμό του λοχαγού. Στα 23 του χρόνια έχασε την πίστη του στους ιδεολογικούς λόγους της Επανάστασης και περιφρόνησε τους φιλοσόφους της. Έπαψε να πιστεύει σε ιδέες παρά μόνο σε πράξεις. Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης πήρε προαγωγή σε υποστράτηγος. Την 9η του Θερμιδώρ έβαλε τέλος στην τρομοκρα-

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ

τία στο Παρίσι. «Οι δημοκρατικές ιδέες και δεσμοί είναι πράγματα τελείως ξένα γι' αυτόν τον άνθρωπο», είπε ο Μιό. Μέσα από νικηφόρες μάχες μέσα σε 21 μήνες γίνεται ήρωας κι όσοι τον φθονούν λένε ότι είναι απλά τυχερός. Ο ίδιος όμως δεν πίστευε στην τύχη, αλλά μόνο στο άστρο του και στην τέχνη του να επωφελείται από τις περιστάσεις. Εκμεταλλευόμενος τη δέση του και το κύρος του, προσέφερε δέσεις κι αξιώματα στην οικογένειά του. Μένει έξω από τα κόμματα και αρνείται να συμμετάσχει στα γαλλικά πάθη: βασιλόφρονες και Ιακωβινισμός. Χτίζει τον ατσάλινο χαρακτήρα του και γράφει: «Ένας πολιτικός δεν έχει το δικαίωμα να είναι συναισθηματικός». Σύμφωνα με τον Λεμπόν, ο Ναπολέων δεν κατέστρεψε την Επανάσταση, που είχε διαρκέσει δέκα χρόνια, αλλά την σταμάτησε. Ο Ναπολέων μισούσε την αταξία και με την Υπατεία επέβαλε την τάξη συνιρίβοντας την αναρχία, μέσα στην οποία χανόταν η Δημοκρατία επί δέκα έτη τρομοκρατίας. Απόδειξη ότι μια ισχυρή ατομικότητα είναι ισχυρότερη της μάζας. Απέδειξε ότι ο δεσποτισμός ενός ανδρός ήταν απείρως ελαφρότερος από την τυραννία που είχε επιβάλει η Δημοκρατία. Ο γαλλικός όχλος, που είχε δημιουργήσει την αναρχία, επιζητούσε κάποιον που θα τον έβγαζε από αυτήν. Και τον βρήκε στον Βοναπάρτη. Το πραξικόπημα της 18ης Μπρυμαίρ ανέδειξε τον Ναπολέοντα σε πρώτο Ύπατο και οι άλλοι δύο, ο Σιεγές και ο Ροζέ Νευκός, είχαν απλά συμβουλευτική γνώμη. Αυτή η τριμελής Υπατεία αντικατέστησε το Διευθυντήριο. Ο Ναπολέων συνέταξε μόνος του, σε ένα μήνα μόλις, το νέο Σύνταγμα. Συγκέντρωσε όλες τις εξουσίες πάνω του και διόρισε υπουργούς, πρέσβεις, δικαστές, δημοσίους υπαλλήλους, συμβούλους κρατικούς, και αυτός και μόνο αυτός αποφάσιζε περί ειρήνης και πολέμου. Του ανήκε πλέον απόλυτα η νομοθετική εξουσία. Καθώς η Γαλλία ήταν διασπασμένη, περισσότερο θρησκευτικώς παρά πολιτικώς, ο Ναπολέων προχώρησε σε Κονκορδάτο κι έδεσε την Εκκλησία υπό την εξουσία του, επιβάλλοντας έτσι την ειρήνη, γνωρίζοντας καλά πως είναι μέγα λάθος να καταδιώκονται οι ηθικές δυνάμεις κι ότι η απόσπαση της Εκκλησίας δημιουργεί κράτος εντός του κράτους. Διατηρώντας τον δεσμό «ελέω Θεού» από την εποχή της μοναρχίας, σαν άλλος Μέγας Αλέξανδρος που διακήρυσσε ότι είναι γιος του Δία, ανακήρυξε τον εαυτό του ως μονάρχη που έλαβε το σκήπτρο του από τον Θεό. Όταν ο Πάπας τον αφόρισε, αυτός δήλωσε ότι «η θρησκεία μου είναι εκείνη του Ιησού Χριστού που είπε "τα του Καίσαρος τω Καίσαρι"» κι απευθύνθηκε προς τον λαό: «Με θεωρείτε πλασμένο για να φιλώ τα πόδια του Πάπα; Αποδείξτε μου ανόητοι ότι ο Ιησούς διόρισε τον Πάπα εκπρόσωπό του κι ότι ο Πάπας έχει την εξουσία να αφορίζει έναν μονάρχη. Ο Θεός υψώνει τους θρόνους!». Αμφισβητούσε την ύπαρξη του Χριστού, όμως μια μέρα δήλωσε πως το ελληνικό πνεύμα βρήκε έναν θαυμάσιο τρόπο να αναγεννηθεί από τον Χριστιανισμό όταν ο ρωμαϊκός πολιτισμός παρήκμαζε, θεωρώντας επιδέξια την τακτική αυτή κάτω από το ρωμαϊκό σπαθί που ήταν τρόπος να κυριαρχήσει πνευματικά και πάλι στον κόσμο. Έλεγε: «είτε υπήρξε ο Χριστός είτε όχι, πρέπει να τον χρησιμοποιούμε». Θεωρούσε την ελευθερία ανάγκη των λίγων που προίκισε η φύση με εξαιρετικά χαρίσματα απέναντι στο πλήθος που αγαπά την ισότητα. Κάθε παιδί προσευχόταν στον εκλεκτό του Θεού: «...γιατί ο Θεός τον έχει προικίσει με χαρίσματα για ειρήνη και για πόλεμο και τον έπλασε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν Του». Όταν με τον Τσάρο μοίραζαν χώρες κι εδάφη ο ένας στον άλλο κι εκείνος του ζήτησε τον Βόσπορο, απάντησε: «Την Κωνσταντινούπολη; Μα αυτό συνεπάγεται την κυριαρχία του κόσμου!». Έχοντας την Ασία, είπε μια μέρα πως θα γινόσει κυρίαρχος μόνο όταν υπογράψει την συνθήκη της Κωνσταντινούπολης. Άγνωστο είναι το γεγονός, πως ο Σιραιηγός Μακρυγιάννης γνώριζε για τον Ναπολέοντα και τα σχέδιά του. Γράφει λοιπόν στα απομνημονεύματά του: «Ο μακαρίτης ο Ναπολέων, ο αυτοκράτορας της Γαλλίας, το καύκημα του κόσμου, διαμέσον του πρέσβυ του τότε Σεμπασιάνη γράφει του Παιριάρχη εις Κωσταντινόπολη και του λέγει να σταλή να κατηχήση παντού τους χριστιανούς, να είναι ετοιμασμένοι, κι όταν να είναι καιρός οπού θα κινηθή, να χτυπήσουν κι' αυτείνοι και είναι δικό τους από Κωσταντινόπολη και κάτου, Γουργαριά, Σερβία, Θεσσαλομακεδονία, Νιουράτζο, Αυλώνα και ολόγυρα αυτά τα μέρη, Ρούμελη, Πελοπόννησο και τα νησιά. Του αποκρίθη ο Παιριάρχης ότι ξακολουθεί από καιρό ό,τι του γράφει. Κι' έστειλε και κατηχούσαν. Η κακή τύχη, απότυχε ο μακαρίτης ο Ναπολέων και νεκρώσανε κι' αυτά.». Είπε επίσης ότι «τίμησε την ανδρεία και την σοφία του πολέμου». Ο Κολοκοτρώνης τον αποκαλούσε «Θεό του πολέμου». Αρνήθηκε στους Ρώσους να πολεμήσει εναντίον του. Στ' απομνημονεύματά του υπαγόρευσε στον Τεριοέιη: **«Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ ὁ Ναπολέων ἔκαμε, κατὰ τὴν γνώμη μου, νὰ ἀνοίξει τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Πρωτύτερα τὰ ἔθνη δὲν ἐγνωρίζοντο, τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἐνόμιζαν ὡς θεοὺς τῆς γῆς, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ἔκαμναν, τὸ ἔλεγαν καλὰ καμωμένο. Διὰ αὐτὸ καὶ εἶναι δυσκολότερο νὰ διοικήσεις τώρα λαόν.»**. Ο Λεμπόν στο βιβλίο «Η Γαλλική Επανάσταση» γράφει πως ο Ναπολέων ονομάστηκε Μέγας 100 χρόνια μετά τον θάνατό του. Ως τότε θεωρείτο σφαγέας.

Η ΨΥΧΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ

Έτος 2003, από τις παγωμένες στέπες της Ανατολικής Ευρώπης αναδύονται οι M8L8TH («Mo-lot-kh» - «Μολότχ»). Η μουσική τους είναι τόσο βάναυση, όσο οι Ρωσικοί χειμώνες, είναι ακατέργαστοι ήχοι, αδίστακτοι σαν το σκληρό ατσάλι των Κοζάκικων σπαθιών ή πιο άπλα MILITANT BLACK METAL!!! Η χιονοθύελλα που ονομάζεται M8L8TH βρίσκεται πλέον πάνω από το Κίεβο... ακολουθεί συνέντευξη του ιδρυτικού μέλους και Αρχηγού της μπάντας Aleksey Thuleseeker στον συναγωνιστή Commando Wolf.

Χαίρε Alexey! Σύστησε τους M8L8TH στους αναγνώστες της ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ. Φυλετικούς χαιρετισμούς από το Κίεβο! Οι M8L8TH έχουν μακρά ιστορία στην NSBM σκηνή. Όλα άρχισαν το 2003 στο Tver (μια πόλη της που βρίσκεται βόρεια της Μόσχας). Την παρούσα περίοδο βρισκόμαστε στην Ουκρανία. Τα μέλη της μπάντας άλλαξαν το 2015 και έχουμε ήδη ηχογραφήσει αρκετά singles και ένα πλήρες νέο άλμπουμ με τίτλο "Reconquista"

Από την ίδρυση της η μπάντα πέρασε από διάφορα στάδια που ήταν αρχικώς συνδεδεμένα με την ιδεολογική εξέλιξη των μελών της. Η ιδεολογική βάση όμως παραμένει αμετάβλητη. Σε γενικές γραμμές η Ιδέα που μας εμπνέει στις μουσικές μας συνθέσεις ονομάζεται «Esoteric Wotanism». Εκφράζεται στους στίχους μας και αναπαρίσταται από μέσα από το μουσικό υλικό μας. Οι εθνικιστικές ιδέες συμπυκνώνονται στη μουσική μας που βασίζεται στις τελετουργικές και λαϊκές μας παραδόσεις. Το είδος μουσικής που χρησιμοποιούμε για τον σκοπό αυτό είναι το Black Metal και απαιτείται η προσεκτική ακρόαση για την κατανόηση του περιεχομένου της.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ KOMMANDO WOLF

ALEKSEY "THULESEEKER"

ΜΙΑΣ ΦΥΛΗΣ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ

Γνωρίζουμε ότι είσαι Ρώσος και κατοικείς στην Ουκρανία. Ποιοι οι λόγοι που σε οδήγησαν στην φυγή από την Πατρίδα σου και ποιες οι συνθήκες διαβίωσης των Εθνικιστών στη Ρωσία;

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στη Ρωσία. Μάχομαι ενάντια στο πολιτικό καθεστώς της Ομοσπονδίας της Ρωσίας, στην οποία σήμερα είμαι καταζητούμενος για πολιτικούς λόγους. Μάχομαι εναντίον του καθεστώτος που επικρατεί σήμερα στα πολιτικά πράγματα στη Ρωσία που εχθρεύονται τα ιδεώδη μου. Πάντα με έλκυαν οι μεγάλες ιδέες και οι μεγάλες πράξεις, άρα έχω επιλέξει να μην κάνω συμβιβασμούς στην ζωή μου ούτε να ζήσω μια ήρεμη καθημερινότητα. Οι πράξεις και οι δράσεις μου (διοργάνωση των μουσικών φεστιβάλ, συμμετοχή στους M8L8TH, εμπλεκόμενος στο «Τάγμα Αζόφ»,) με καθιστούν πλήρη.
Όλες μου οι δραστηριότητες εκφράζουν το ιδεώδες της Ευρωπαϊκής Επανακατάκτησης η οποία στοχεύει στην αλλαγή της τρέχουσας κατάστασης που οδηγεί μαθηματικώς στον εκφυλισμό της Ευρώπης, της Ευρώπης στην οποία ανήκει και η Ρωσία που πρέπει επιτέλους να ξυπνήσει. Κι αυτό γιατί η Ρωσία είναι Ευρωπαϊκή Χώρα (δεδομένου ότι από βιολογικής απόψεως η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι Ευρωπαϊκής καταγωγής) το σοβιετικό της παρελθόν. Όμως ότι στην Ουκρανία παρατηρείιδεολογίας μας.

Υπάρχουν σημαντικά Εθνικιστικά /Πατριωτικά Κινήματα στην Ουκρανία;

Θα σου μιλήσω για τη δική μου συνεισφορά στα Κινήματα. Αυτή τη στιγμή συμμετέχω στον τομέα πολιτικής προπαγάνδας στους «Εθνικούς Φρουρούς», την μάχιμη πτέρυγα του πολιτικού κόμματος National Corps που είναι η μοναδική αληθινή ακροδεξιά δύναμη στην Ουκρανία (και στον κόσμο..) Αυτό είναι το είδος της πολιτικής δραστηριότητας που με εκφράζει και συνιστά μια πραγματική αποστολή. Εν συντομία, υπάρχει ένας αριθμός οργανώσεων και πρωτοβουλιών που χρήζουν αναφοράς. National Corps, National Guards. Πέραν τούτου γίνονται διασκέψεις στο Κίεβο όπως η Reconquista και το Pact of Steel.

Ποια η καθημερινότητα στην Ουκρανία;

Πέρα από την μουσική, γνωρίζω ότι είσαι ενεργός στην πολιτική. Ποιες είναι οι καθημερινές σου δραστηριότητες;
Όπως προανέφερα, μετά τη θητεία μου στο Σύνταγμα του Αζόφ (έλαβα το αξίωμα του Khorunzhyi που σημαίνει επίτροπος), κατόπιν προσκλήσεως της Ηγεσίας έλαβα μέρος στη «National Militia» όπου ξεκίνησα να δίνω διαλέξεις και να οργανώνω τις δράσεις των τοπικών οργανώσεων σε όλη την Χώρα. Έτσι γεμίζει ο χρόνος μου αλλά δεν το θεωρώ εργασία. Τουναντίον απόλαυση (παρά το γεγονός ότι συναντώ δυσκολίες).

Πίσω στη μουσική. Η μπάντα σου M8L8TH μόλις κυκλοφόρησε ένα νέο EP βασισμένο στην ποίηση του Ιππότη του 12ου Αιώνα Bertrand de Born. Παρακαλώ δώσε μας περισσότερες λεπτομέρειες για τον δίσκο και το περιεχόμενο του.

Η νέα κυκλοφορία των M8L8TH "Reconquista" αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην εξέλιξη της μπάντας αφού το άλμπουμ ηχογραφήθηκε από την νέα σύνθεση των μελών μας και ενσωματώνει ξεχασμένες σελίδες της Ευρωπαϊκής ιστορίας, της ένδοξης Reconquista που πρέπει να επανακυριαρχήσει. Όσον αφορά στον ήχο, επιλέξαμε να επιστρέψουμε στον πιο επιθετικό και σκοτεινό ήχο και δεν πρόκειται να σταματήσουμε..Οι στίχοι του Bertrand de Born είναι ένα ξεχασμένο τμήμα της στρατιωτικής Ευρωπαϊκής νοοτροπίας, βασισμένο στα αριστοκρατικά ιδεώδη. Σήμερα την ώρα που τα μαζικά κινήματα εκπίπτουν η κατεύθυνση στην αριστοκρατική θεώρηση των στρατιωτικών κοινοτήτων είναι η ενδεδειγμένη προσέγγιση για να εμπνεύσει ιδεολογικά τα στρατεύματα των Cyningas (σ.τ.σ. αρχέγονοι Άριοι βασιλιάδες – πολεμιστές - γενήτορες) που θα οδηγήσουν τους ακολούθους τους στον αγώνα- για ΓΗ-ΑΙΜΑ-ΤΙΜΗ-ΧΡΥΣΟ. Ενάντια στον υλισμό, στον φιλελευθερισμό, στην άθλια μπουρζουαζία και του παρηκμασμένου προλεταριάτου.

Το MILITANT STORE βρίσκεται στο κέντρο του Κιέβου. Δώσε μας περισσότερες πληροφορίες.

Το Cossack House είναι ένα πραγματικά μοναδικό μέρος. Έχουμε ένα γυμναστήριο, το κατάστημα "Militant Zone", ένα τατουατζίδικο και ένα φιλολογικό κλαμπ με την ονομασία PLOMIN, όπου οι εθελοντές οργανώνουν προβολές ταινιών καθώς και σεμινάρια σε εβδομαδιαία βάση με τη συμμετοχή ειδικών που δραστηριοποιούνται σε διάφορους τομείς. Στις εν λόγω δραστηριότητες εμπνευστήκαμε από το εγχείρημα της CASAPOUND ώστε να συνδυάσουμε την πολιτική, την τέχνη και την διανόηση. Είμαι περήφανος διότι είμαι ο εμπνευστής αυτής της πρωτοβουλίας. Το κτίριο όπου βρισκόμαστε είχε χρησιμοποιηθεί για την περίθαλψη των τραυματιών και την αποθήκευση προμηθειών κατά τη διάρκεια του Maidan (λαϊκές κινητοποιήσεις στην Ουκρανία 2013). Αργότερα μετά την εξέγερση αποτέλεσε σημείο συνάντησης των εθελοντών του ΑΖΟΦ.

NOX

Supporter

Η ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ είναι το περιοδικό του Μετώπου Νεολαίας της Χρυσής Αυγής. Ποια η συμβουλή σου στους νέους Έλληνες Εθνικιστές που έχουν ενταχθεί στον Αγώνα μας;

Θα ήθελα να μεταφέρω σε όλους τους συναγωνιστές μου από την Ελλάδα τα θερμά και ευγενικά μου λόγια και εύχομαι να αναβιώσει η μεγάλη λατρεία των προγόνων τους, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, σε αντίθεση, για παράδειγμα, με τις σλαβικές χώρες. Η ψυχή μιας φυλής βρίσκεται στο Αίμα της και στην Πίστη, αυτό είναι που ξυπνάει τα φυλετικά ένστικτα, και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να χαθούν.

Είσαι ένας από τους βασικούς διοργανωτές του ASGARDSREI. Όλοι γνωρίζουμε ότι πρόκειται για ένα πολύ επιτυχημένο φεστιβάλ που λαμβάνει χώρα κάθε Δεκέμβριο στο Κίεβο. Δώσε μας πληροφορίες για τους στόχους και τα μελλοντικά σχέδια.

Το ASGARDSREI δημιουργήθηκε από εμένα και μιας ομάδας πιστών συναγωνιστών το 2012, πριν ακόμα ξεκινήσει η καταπίεση των Εθνικιστών στη Ρωσία. Σήμερα είναι το μεγαλύτερο φεστιβάλ Militant Black Metal στο οποίο συμμετέχουν εθνικιστικές μπάντες από όλον τον κόσμο. Αποτελεί μια «δέσμη Μαύρου Φωτός» στον κόσμο της μουσικής.

Τί γνωρίζεις για την Ελλάδα; Είσαι ενημερωμένος για την πολιτική ζωή στην Ελλάδα και το Εθνικιστικό Κίνημα της Χρυσής Αυγής;

Ελλάδα- πηγή έμπνευσης για τη δουλειά και τη δημιουργικότητά μου. Για παράδειγμα η Σπάρτη- είναι μια κλασσική στρατιωτική Άρια κοινωνία, η οποία υπάρχει μόνο εκεί, όπου κυβερνούν οι πολεμιστές και όχι οι χρηματιστές και οι έμποροι. Ελλάδα- μια από τις πρωταρχικές λίθους στην ίδρυση του ευρωπαϊκού μεγαλείου, την οποία και ονειρεύομαι να επισκεφτώ κάποτε. (Τώρα είμαι περιορισμένος από τις ποινικές αρχές της Ρωσικής Ομοσπονδίας και οι κινήσεις μου είναι περίπλοκες). Εδώ και καιρό γνωρίζω τις δραστηριότητες της Χρυσής Αυγής και εύχομαι στους οπαδούς της να μάθουν την αλήθεια για το κυβερνητικό καθεστώς στη Ρωσική Ομοσπονδία. Αυτό το καθεστώς είναι βαθιά αντεθνικό, πλουτοκρατικό και αστικό, με το πραγματική έννοια των όρων. Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για τις απόψεις μου στο **wotanjugend.info.**

Μερικές τελευταίες κουβέντες απευθυνόμενες στο Μέτωπο Νεολαίας της Χρυσής Αυγής.

Εδώ και τρεις δεκαετίες, το Black Metal κατέφυγε από ένα ριζοσπαστικό αντι-νεωτεριστικό έργο - τη μαύρη αιθάλη των καμένων εκκλησιών και του αίματος του εχθρού, σε μια από τις κύριες τάσεις της ακραίας μουσικής σκηνής, με έμφαση στην αναιρετική εμφάνιση αλλά χωρίς νόημα . Το «Sui generis» είναι η απόλυτη αρμονία της μορφής και του περιεχομένου, των λέξεων και των πράξεων, οι οποίες ήταν οι μοναδικές ιδιότητες που επέτρεψαν στο είδος Black Metal να ξεπεράσει το πλαίσιο της υποκουλτούρας, καθιστώντας το μια πραγματική και αναπόσπαστη πράξη αντίστασης στον σύγχρονο κόσμο.

Θάνατος, πόλεμος, θυσία - αυτές οι γεμάτες δυναμική λέξεις δεν έγιναν παρά κενά κλισέ στη σκοτεινή σκηνή. Η αυθεντική, ιερή έννοια τους έχει χαθεί εξαιτίας της αποτυχίας των καλλιτεχνών να αναπνέουν τη ζωή στη δημιουργία τους με δράση.

Ως εκ τούτου, για να τραγουδήσει κάποιος για δύναμη, πρέπει να έχει δύναμη. Για να τραγουδάμε για την αγνότητα, πρέπει να είμαστε διανοητικά και φυσικά αγνοί (πράγμα που προϋποθέτει, τουλάχιστον, την εγκατάλειψη του αλκοόλ, του καπνίσματος και των ναρκωτικών), για να τραγουδάμε για τον πόλεμο, πρέπει να είμαστε σε θέση να πολεμούμε. Είναι αυτή η ειλικρίνεια, η συνέπεια και η συμμόρφωση της μορφής με το περιεχόμενο που ορίζει το Militant Black Metal. Αυτό είναι που ορίζει την ύπαρξή μας.

ΙΕΡΟΣ ΛΟΧΟΣ
Η ΜΑΥΡΗ ΤΑΞΗ της Εθνεγερσίας

Με μια σεπτή Ωδή έλπισε ο Πίνδαρος του νεώτερου Ελληνισμού Ανδρέας Κάλβος να ψάλλει τον ηρωισμό των ανδρών του Ιερού Λόχου που έπεσαν ως «της πατρίδος και των προγόνων άξιοι». Πρώτοι ανάμεσα στους πολλούς, νεώτεροι ανάμεσα σε εμπείρους, ήσαν αυτοί που θυσιάσθηκαν αυτοβούλως μπολιάζοντας με το αίμα τους το ιερό δέντρο της Ελευθερίας.

Πένα και ξίφος

Η είδηση της διάβασης του Προύθου ποταμού από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη τον Φεβρουάριο του 1821 και η κήρυξη της Εθνικής Επανάστασης στη Μολδοβλαχία διαδίδεται αστραπιαία. Το κάλεσμα του Υψηλάντη προς τους απανταχού «γνήσιους Έλληνες» και όχι σε «σπέρματα της Ασίας», όπως γνησίως φυλετικά διατυπώνει, βρίσκει αμέσως απήχηση. Κλέφτες και Αρματολοί, έμποροι μα και ακτήμονες, κληρικοί αλλά και λόγιοι συρρέουν από όλα τα μέρη που ελληνισμού για να πυκνώσουν τις φάλαγγες του Αγώνα.

Πρωτοπορία όμως θα σταθεί η αφρόκρεμα της Ελληνικής Νεολαίας. Σπουδαστές και φοιτητές από τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, την Οδησσό της Ρωσσίας και φυσικά του ελλαδικού χώρου, παίρνουν τη μεγάλη απόφαση. Απαρνούνται την ασφάλεια των βιβλιοθηκών και των αμφιθεάτρων και δίδουν το παρών υπό τα όπλα στα αφιλόξενα εδάφη της Μολδοβλαχίας. Ο ηδοποιός Σπύρος Δρακούλης από την Ιθάκη, ο Δημήτριος Σούτσος (αδελφός του γνωστού ρομαντικού πεζογράφου και ποιητή Αλέξανδρου Σούτσου), αλλά και ο συνιδρυτής της Φιλικής Εταιρείας Αθανάσιος Τσακάλωφ, είναι μερικοί από τους διαλεχτούς αυτούς νέους άνδρες. Νιώθουν πως η υπόθεση της Φυλής δεν είναι στείρα διανοητική αλλά βαθιά βιωματική. Στην συνείδησή τους η πένα δεν αρκεί. Πρέπει να συνδυάζεται με το ξίφος, ενσαρκώνοντας το ελληνικό ιδεώδες του φιλόσοφου-πολεμιστή. Και μολονότι στρατιωτική εμπειρία δεν διαθέτουν, έχουν την βούληση να την αποκτήσουν, συγκροτώντας ένα νέο σώμα επιλέκτων που τελικά φτάνει να αριθμεί περίπου τετρακόσιους εθελοντές.

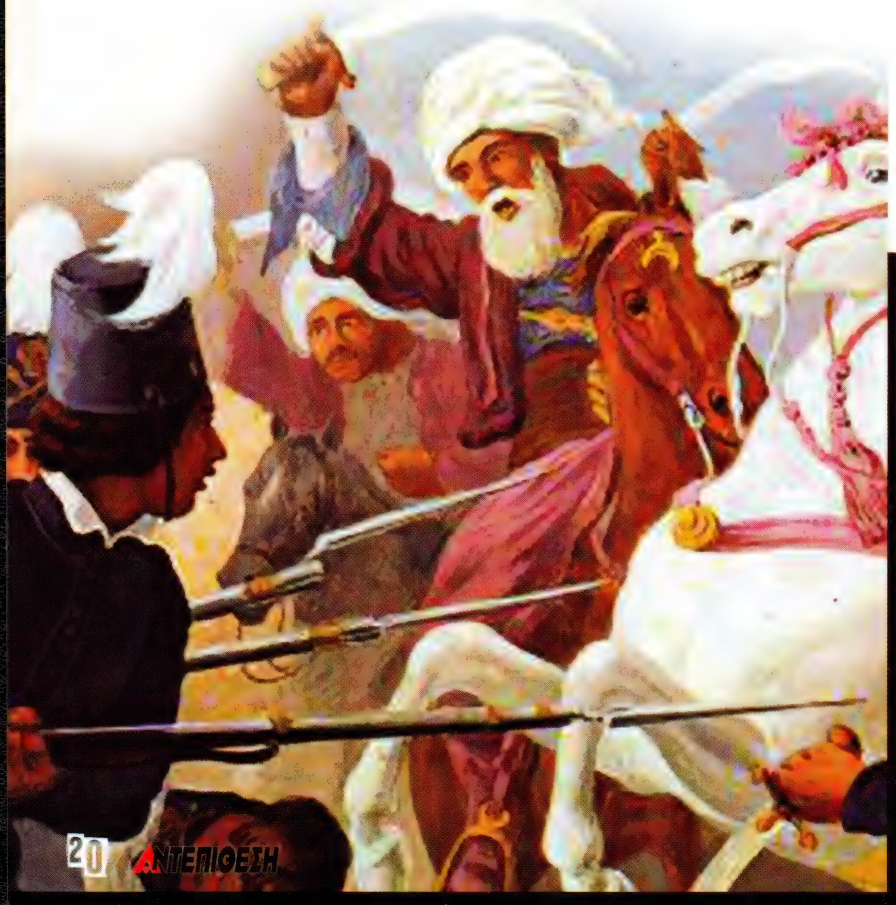

Μαύρη Τάξη

Το όνομα του νέου σώματος πηγάζει μέσα από τα βάθη της ελληνικής ιστορίας: Ιερός Λόχος, όπως δηλαδή αποκαλούνταν η επίλεκτη φάλαγγα των Θηβαίων. Μετά από σύντομη εκπαίδευση στην Φωξάνη της Μολδαβίας παραδίδεται μέσα σε τελετουργικό κλίμα από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη η σημαία του Ιερού Λόχου. Είναι τρίχρωμη φέρουσα στην μία πλευρά τον φοίνικα, σύμβολο της Αναγέννησης του Ελληνισμού. Όχι τυχαία και η επιλογή των χρωμάτων. Σύμφωνα με τον επί κεφαλής του Ιερού Λόχου Νικόλαο Υψηλάντη, το λευκό συμβόλιζε την αγνότητα του Αγώνα, το

Η θυσία

Παρά τις αρχικές επιτυχίες, η Επανάσταση στην Μολδοβλαχία δεν στεριώνει. Η αδιαφορία του ξένου πληθυσμού, η απειρία καθώς και οι προδοσίες αφαιρούν από τα στερόκλητα στρατεύματα του Υψηλάντη την πρωτοβουλία των κινήσεων. Στις 19 Ιουνίου 1821 θα γραφεί στο Δραγατσάνι η τελευταία πράξη του ιστορικού δράματος. Εξαιτίας λανθασμένων ενεργειών του οπλαρχηγού Βασίλειου Καραβία, ο Ιερός Λόχος αναγκάζεται να πολεμήσει δίχως κάλυψη από άλλα σώματα έναντι υπέρτερου εχθρικού ιππικού. Εν τούτοις, οι Ιερολοχίτες

Ω γνήσια της Ελλάδος τέκνα, ψυχαί που επέσατε εις τον αγώνα ανδρείως, τάγμα εκλεκτών ηρώων καύχημα νέων.

Εις τον Ιερόν Λόχον
Ανδρέας Κάλβος

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΙΚΑ

μαύρο τον υπέρ πατρίδος θάνατο, ενώ το κόκκινο την πολεμική διάθεση των Ελλήνων. Επιλογή αισθητική που ανάμεσα στα άλλα επαναβεβαιώνει τα πανάρχαια φυλετικά αρχέτυπα του ελληνισμού. Μεγαλοπρεπή θα είναι η ενδυμασία και τα διακριτικά των Ιερολοχιτών. Πρότυπο θα αποτελέσει η περίφημη Μαύρη Τάξη ή αλλιώς Μαύρη Λεγεώνα του Γερμανού δούκα του Braunschweig της εποχής των Ναπολεόντειων Πολέμων. Οι άνδρες του Ιερού Λόχου θα φέρουν πανομοιότυπη μαύρη στολή ουσσάρων, ενώ το κάλυμμα θα κοσμείται από λευκό λοφίο, τρίχρωμο εθνόσημο και σύμβολο νεκροκεφαλής συνοδευόμενο από δύο χιαστί τοποθετημένο οστά. Πρόκειται για ένα ακόμη σύμβολο αγώνα μέχρις εσχάτων που διαχρονικά θα κοσμεί τις επίλεκτες στρατιωτικές μονάδες της ευρωπαϊκής ιστορίας.

στο Δραγατσάνι

μένουν πιστοί στον όρκο τους, την ίδια ώρα που άλλα σώματα εμπειροπόλεμα τρέπονται σε φυγή. Αυτοί δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω, αρνούνται κάθε ιδέα παραδόσεως και κυριολεκτικά θυσιάζονται. Μονάχα χάρις στην επέμβαση του οπλαρχηγού Γιωργάκη Ολύμπιου διασώζεται ένα μικρό τμήμα. Όμως στο πεδίο της τιμής θα κείτονται νεκροί ο σημαιοφόρος του Λόχου, 25 αξιωματικοί και 180 άνδρες. Εν τούτοις, παρά την απώλεια του σημαιοφόρου η σημαία του Ιερού Λόχου παραμένει ακηλίδωτη σε χέρια ελληνικά για να θυμίζει την αυταπάρνηση των ηρωικών οπουδασιών.

Σύντομος ο βίος του Ιερού Λόχου, άοβεστη όμως η μνήμη σε αυτούς που επιμένουν να θυμούνται. Σε αυτούς δηλαδή που επιμένουν να αντιστέκονται στην φιήνεια. Εν τέλει, ίσως δεν είναι τόσο η πολεμική αρετή που εξασφαλίζει την υστεροφημία, όσο η βαθιά χαραγμένη στον Λαό Ιδέα πως το Μεγάλο και το Αληθινό για να ριζώσει πρέπει να θυσιασθεί ο πιο νέος, ο πιο άδολος, ο πιο πολύτιμος.

Αιώνια τιμή

στους ερασιθάνατους που αγωνίστηκαν και έπεσαν υπό τα Λάβαρα του Ιερού Λόχου!

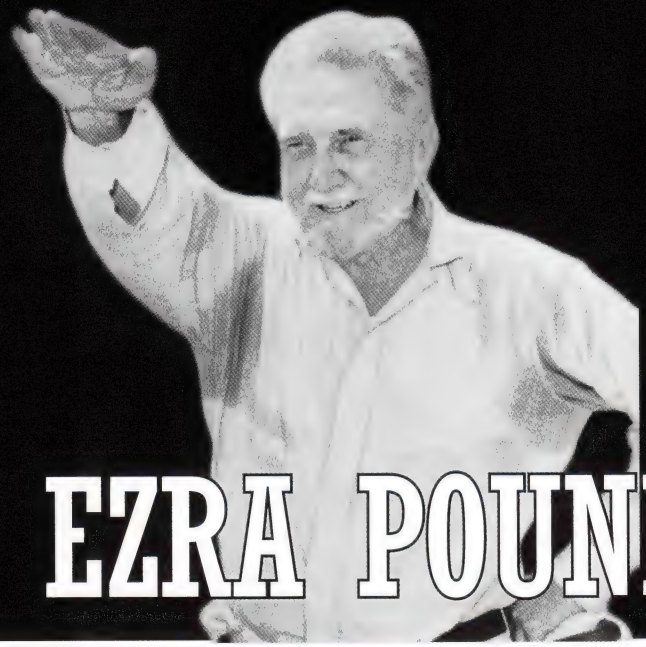

EZRA POUND:

"ΣΚΛΑΒΟΣ ΕΙΝΑΙ

αυτός που περιμένει να έρθει κάποιος να τον ελευθερώσει"

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Έζρα Ουέστον Λούμις Πάουντ (Ezra Weston Loomis Pound) όπως ήταν το πλήρες όνομα του, ήταν Αμερικανός ποιητής και δοκιμιογράφος. Μαζί με τον Τ.Σ. Έλιοτ θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς ποιητές του λογοτεχνικού ρεύματος του μοντερνισμού. Γεννήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 1885 στο Χάλεϊ του Αϊντάχο των Η.Π.Α. Ήταν το μοναδικό παιδί του Χόμερ Λούμις Πάουντ (1858-1942) από το Ουισκόνσιν και της Ισαμπέλας Γουέστον (1860-1948) από τη Νέα Υόρκη. Οι πρόγονοί του είχαν μεταναστεύσει από την Αγγλία τον 17ο αιώνα. Σε ηλικία δεκαπέντε ετών γράφτηκε στην Σιρατωτική Ακαδημία του Τσέτελχαμ για να την εγκαταλείψει όμως γρήγορα.

Το 1900-05 σπούδασε συγκριτική λογοτεχνία και ξένες γλώσσες στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνια και στο Κολλέγιο Χάμιλτον της Νέας Υόρκης. Αργότερα διδάσκει στο Κολλέγιο Γουάμπας της Ιντιάνα για λιγότερο από ένα χρόνο. Το 1908 ταξιδεύει στην Ευρώπη, στο Γιβραλτάρ και στη συνέχεια μένει στη Βενετία. Από το 1909 μέχρι το 1920 ζει κατά περιόδους στο Λονδίνο, όπου και συγχρωτίζεται με τους σημαντικότερους ανδρώπους των γραμμάτων της εποχής. Εκδίδει τις πρώτες του ποιητικές συλλογές, δημοσιεύει άρθρα του σε εφημερίδες. Ήταν κατά ένα μεγάλο μέρος υπεύθυνος για την δημιουργία σύγχρονων λογοτεχνικών αλλά και καλλιτεχνικών ρευμάτων και εν γένει κινημάτων. Μελετά συνεχώς και αδιαλείπτως επί πανιός επιστητού. Λογοτεχνία, φιλοσοφία, οικονομία, πολιτικές επιστήμες. Σπούδασε ρωμανική φιλολογία και διάβασε ολόκληρη σχεδόν την κλασική και ευρωπαϊκή γραμματεία στο πρωτότυπο. Ο Έζρα Πάουντ εκτός από μεγάλος ποιητής ήταν κ' ένας σπουδαίος δάσκαλος. Έκοβε κ' έραβε την «Έρημη Χώρα», ενώ ο -νομπελίστας αργότερα- Έλιοτ υπάκουγε σιωπηλά. Έμαθε τον -επίσης νομπελίστα αργότερα- Χέμινγουεϊ να γράφει περιγραφές φυσικών τοπίων. Δημοσίευσε πρώτος τον Τζέιμς Τζόις. Παράλληλα έγραφε κριτικά κείμενα όπου καταγγέλλε βαρβαρότητα το κακό, επιτίθετο σφοδρά στους δειλούς και μη ευσυνείδητους «πνευματικούς», μα κ' επαινούσε όποιον θεωρούσε άξιο. Το 1914, παντρεύεται την Ντόροθι Σαίξπηρ, καλλιτέχνη και κόρη της Ολίβια Σαίξπηρ, μυθιστοριογράφου.

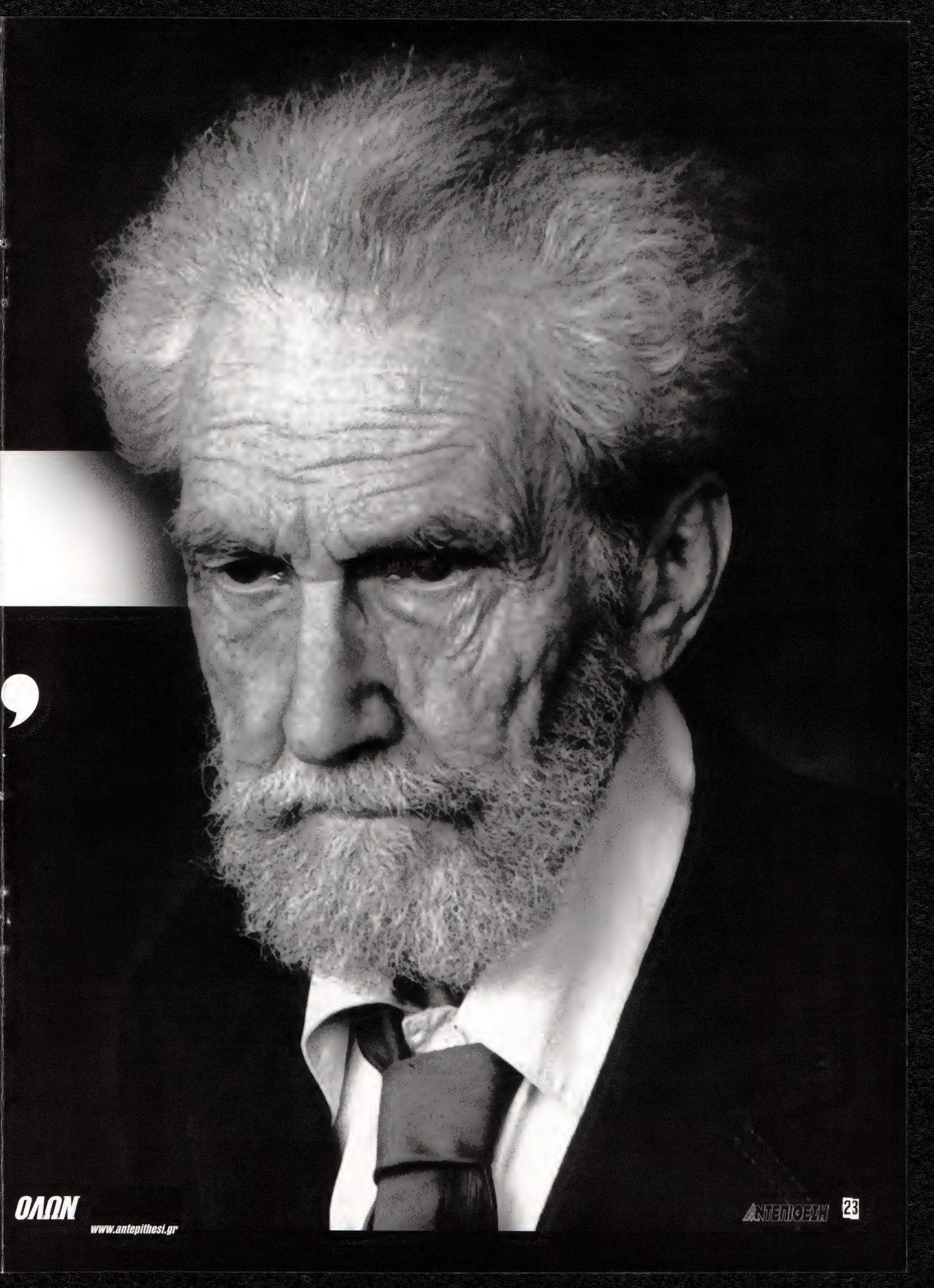

Ένα από τα αισάλινα κλουβιά στο αμερικάνικο στρατόδερο όπου φυλακίστηκε ο Ezra Pound
Πίζα, Ιταλία

Ο Ezra Pound με τον Γιώργο Σεφέρη

Λεσπά ο Α' Μεγάλος Ευρωπαϊκός Πόλεμος και ο ΈζραΠάουντ απδιασμένος από τις αδελφοκτόνες σφαγές που λαμβάνουν χώρα κατηγορεί ανοιχτά την τοκογλυφία και τον καπιταλισμό για τον πόλεμο και τον εκφυλισμό του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού.Εκείνη την περίοδο ξεκινά την συγγραφή, μεταξύ άλλων, του επικού του αριστουργήματος, τωνCantos. Το 1920 μετακόμισε στο Παρίσι όπου κινήθηκε μεταξύ ενός κύκλου καλλιτεχνών, μουσικών και συγγραφέων ιδιαίτερα ριζοσπαστικών για εκείνη την περίοδο. Συνεχίζει να εργάζεται πάνω στα Κάντος και σταδιακά να διαφαίνονταιόλο και περισσότερο οι ανησυχίες του για την πολιτική και τα οικονομικά. Κατά τη χρονική αυτή διάρκεια της ζωής του έγραψε κριτικά κείμενα, μεταφράσεις και συνέθεσε δύο πλήρεις όπερες.

Τον Οκτωβριο του 1924,

αφήνει το Παρίσι και μετακομίζει στο Ραπάλλοτης βόρειας Ιταλίας. Ο νεαρός γλύπτης ΧάινζΧέντζις τον είδε να φτάνει αδέκαρος. Του έδωσε κατάλυμα και μάρμαρο να σκαλίσει και γρήγορα έμαθε να δουλεύει και την πέτρα.Εκείνο τον καιρό, οργάνωσε επίσης μια ετήσια σειρά συναυλιών όπου εκτελούνταν ένα ευρύ φάσμα της κλασσικής και σύγχρονης μουσικής.
Στην Ιταλία σΈζραΠάουντ έγινε ενθουσιώδης υποστηρικτής του Μουσολίνι,θεωρώντας πως ο φασισμός είναι το όχημα για την μεταρρύθμιση ενάντια στον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό. Το 1939 ταξίδεψε για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνιαστην Νέα Υόρκη-εκεί έλαβε και επίτιμο διδακτορικό από το κολλέγιο του Χάμιλτον- όπου και συναντήθηκε με γερουσιαστές και απάντησε σε ερωτήσεις δημοσιογράφων για τον Μουσολίνι. Σκοπός του ήταν να σταματήσει την συμμετοχή της Αμερικής στον Β' Μεγάλο Πόλεμο.Η κόρη του ΈζραΠάουντ, Μαίρη, αναφέρει ότι το έπραξε όχι από μεγαλομανία αλλά από αίσθημα υψηλής ευθύνης. Γύρισε πίσω στην Ιταλία απογοητευμένος λόγω της αποδάρρυνσης που έλαβε εκεί.Αντισημιτικά κηρύγματα εμφανίζονται πλέον στα γραπτά του σε ιταλικές εφημερίδες. Έγραψε μάλιστα σε επιστολή ότι ο Ρούσβελτ εκπροσωπούσε τους Εβραίους υπογράφοντας στο τέλος Χάιλ Χίτλερ.Αρκετά κείμενά του δημοσιεύονται στην εφημερίδαAction(Δράση) του ΚινήματοςBritishUnionofFascistsπου ηγείται ο sirOswaldMosley,σε κάποιο χαρακτηριστικά αναφέρει ότι «οι Άγγλοι είναι υπόδουλοι στους Ρότσιλντ, από την εποχή του Βατερλώ» ενώ αλλού ότι «το Τρίτο Ράιχ είναι ο φυσικός εκπολιτιστής της Ρωσίας.»Μετά την κήρυξη του Πολέμου ξεκινά εκστρατεία αποστολής γραμμάτων-κειμένων σε όλους τους πολιτικού που είχε επισκεφθεί κατά την παρουσία τους στις Η.Π.Α. υποστηρίζοντας ότι ο πόλεμος είναι αποτέλεσμα διεθνούς τραπεζικής συνομωσίας και ότι η Αμερική θα πρέπει να μείνει εκτός του Β' Ευρωπαϊκού Πολέμου. Ακόμη έγραψε στην εφημερίδα JapanTimes ότι «η δημοκρατία ορίζεται σήμερα στην Ευρώπη ως« χώρα που διευθύνουν οι Εβραίοι ».
Καθ όλη την διάρκεια του Β Παγκοσμίου Πολέμου αναμετέδιδε ραδιοφωνικά την φασιστική προπαγάνδα από το Ράδιο Ρώμη. Κατά τις δεκάδες ραδιοφωνικές εκπομπές του, περισσότερες από εκατό τον αριθμό, καταφερόταν ενάντια στην ανάμιξη των φυλών και ασκούσε κριτική στις ΗΠΑ, τον Ρούσβελτ και τους Εβραίους θεωρώντας τους υπεύθυνους για τα δεινά του πολέμου.Οι εκπομπές παρακολουθούνταν από το σταθμό ακρόασης της υπηρεσίας παρακολούθησης ξένων εκπομπών των Ηνωμένων Πολιτειών στο Πανεπιστήμιο Princeton και τον Ιούλιο του 1943 κατηγορήθηκε ερήμην για προδοσία. Ο ΈζραΠάουντ απάντησε μέσω μακράς επιστολής στον αρμόδιο εισαγγελέα χρησιμοποιώντας λογικά επιχειρήματα υπερασπιζόμενος τον εαυτό του για το δικαίωμά του στην ελευθερία του λόγου.

Το ψυχιατρικό νοσοκομείο St Elizabeth στην Ουάσινγκτον

Συνέχισε να μεταδίδει και να γράφει μέχρι λίγο πριν την σύλληψή του το 1945. Η παράδοση της Ιταλίας στους Συμμάχους και η εκτέλεση του Μουσολίνι από παρτιζάνους σηματοδότησε και την σύλληψη τουΈζραΠάουντ στο σπίτι του στο Ραπάλλο. Μεταφέρθηκε στα κεντρικά της αμερικανικής στρατιωτικής αντικατασκοπείας στην Γένοβα.Ανακρίθηκε από πράκτορα του FBIενιεταλμένο του ίδιου του αρχηγού τουΧούβερ και εντέλει μεταφέρθηκε βόρεια της Πίζας σε αμερικανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης. Εκεί κρατούνταν επί τρείς εβδομάδες σε υπαίθριο αισάλινο κλουβί, τα διαβόητα «κελιά του θανάτου»,κάτω από τον καυτό ήλιο και την βραδινή παγωνιά καικοιμόταν στο έδαφος. Όταν κατέρρευσε και παρουσίασε σημαντική ψυχολογική και διανοητική κατάπτωση και νευρικό κλονισμό μεταφέρθηκε σε σκηνήπου καλύπτονταν από τέντα. Εκεί είχε την δυνατότητα γραφής και ανάγνωσης βιβλίων.

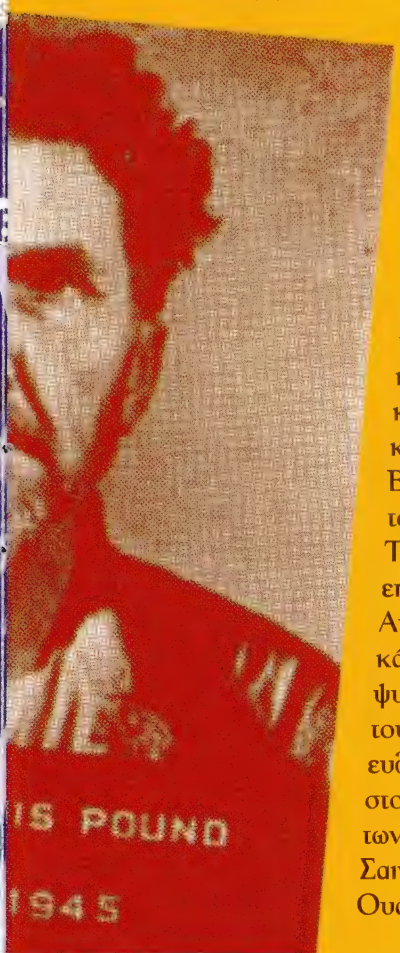

Κατά τη διάρκεια της δμηνης φυλακισής του

συνέταξε τα Κάντος της Πίζας (The PisanCantos) μια περισυλλογή στην καταστροφή τη δική του και της Ευρώπης, και στη θέση του στο φυσικό κόσμο. Τα Κάντος της Πίζας κέρδισαν το πρώτο βραβείο Bollingen από τη βιβλιοθήκη του Κογκρέσου το 1948.

Τον Νοέμβριο του 1945 θα επιστρέψει σιδηροδέσμιος στην Αμερική για να δικαστεί. Διακάζεταιμε το ελαφρυντικό της ψυχικής διαταραχής και δεν θα του καταλογισθεί καμία ποινική ευθύνη. Θα παραμείνει έγκλειστος έως το 1958 στο Ψυχιατρείο των ποινικών κρατουμένων στο Σαινι Ελίζαμπεθ Χόσπιταλ της Ουάσινγκτον. Εκεί θα συνεχίσει να γράφει τα Κάντος του, ενώ μετέφρασε αρχαία κινέζικη ποίηση και την τραγωδία του Σοφοκλή Τραχίνιαι. Παραμένει σφόδρα αντισιωνιστής, αρνείται να συνομιλήσει με ψυχιάτρους που έχουν εβραϊκά επίθετα, παροτρύνει τους επισκέπτες να διαβάσουν τα «Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών». Αρκετοί λογοτέχνες και ποιητές, φίλοι του Πάουντ προσπαθούν να τον απελευθερώσουν. Λίγο αργότερα που κέρδισε το βραβείο Νόμπελ στη λογοτεχνία το 1954, ο Χέμινγουεϊ δήλωσε στο περιοδικό Time ότι «αυτό θα ήταν καλό έτος για να ελευθερωθούν ποιητές» Αρκετές δημοσιεύσεις ξεκίνησαν την εκστρατεία για την απελευθέρωση τουΈζραΠάουντ το 1957.

Τελικά όλο αυτό το κίνημα συμπαράστασης προς την μεγάλη μορφή του ΕυρωπαϊκούΠνεύματος απέδωσε μετά από πολυετείς,συνεχείς πιέσεις. Αποφυλακίστηκε το 1958 με το αιτιολογικό της φρενοβλάβειας και επέστρεψε στην Ιταλία. Τον Ιούλιο καταφθάνει στην Νάπολη και πλήθος κόσμου τον περιμένει στην αποβάθρα του λιμανιού να τον υποδεχτεί. Μεταξύ αυτών πολλοί δημοσιογράφοι που περιμένουν ανυπόμονα για μια δήλωση μετάνοιάς του φασίστα ΈζραΠάουντ. Εκείνος στέκεται υπερήφανα και τους χαιρετά με τεταμένη την δεξιά χείρα στο ύψος των ματιών... τον ρωμαϊκό χαιρετισμό...αμετανόητος φασίστας.

Σε ερώτηση τους για την απελευθέρωση του από την ψυχιατρική κλινική, απάντησε: «Ποτέ δεν ήμουν. Όταν έφυγα από το νοσοκομείο ήμουν ακόμα στην Αμερική και όλη η Αμερική είναι ένα άσυλο τρελών.»

Μέχρι τον θάνατο του την 1η Νοεμβρίου 1972 από βαθιά γεράματα έλαβε πολλές διακρίσεις, του αρνήθηκαν εξίσου πολλά βραβεία λόγω των Ιδεών του και παρέμεινε μέχρι τέλους ένας στρατιώτης της πένας του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού.

Το έργο τουΈζραΠάουντ φαντάζει και στις μέρες μας επίκαιρο όσο ποτέ, διαχρονικό μήνυμα αγωνιστικής επαγρύπνησης, πρότυπο Τιμής, Πίστης και Ανδρείας. Κάλεσμα θυσίαςγια την επικράτησητης Αιώνιας Ευρωπαϊκής Ιδέαςμέχρις ότου επέλθει η Τελική Νίκη:

«Αν δεν κάνεις θυσίες για τις Ιδέες σου ή εσύ δεν αξίζεις ή οι Ιδέες σου...»

ΤΟΥ ΑΡΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Αποκάλυψη τώρα (Apocalypse now) 1979

Ίσως η καλύτερη και πιο φιλοσοφημένη πολεμική (φιλοπόλεμη) ταινία στην ιστορία του κινηματογράφου διαδραματίζεται στο Βιετνάμ, στον πρόσφατο κατά τα γυρίσματα της ταινίας πόλεμο των Αμερικάνων εναντίον των κομμουνιστών Βιετκόνγκ. Ο συνταγματάρχης Κέρις με το σώμα που διοικεί έχει αυτονομηθεί από τον αμερικανικό στρατό και δρα μόνος του κατά βούληση βαθειά μέσα στη ζούγκλα, στα σύνορα με τη Καμπότζη. Ένας λοχαγός που ειδικεύεται σε μυστικές αποστολές αναλαμβάνει να τερματίσει τη διοίκηση του συνταγματάρχη ξεκινώντας μια πορεία από τα καμένα δάση από τις ναπάλμ που κυριαρχούν οι Αμερικανοί προς τα βάθη της ζούγκλας, μιας ομιχλώδους κόλασης, που προχωρώντας η πραγματικότητα γίνεται ένα με το όνειρο, ή μάλλον τον εφιάλτη. Όταν οι συμπολεμιστές του λοχαγού Γουίλαρντ τον ρωτάνε αν του αρέσει που έχει αναλάβει μια τόσο δύσκολη αποστολή, εκείνος αποκρίνεται τόσο απλά (μόνο ο Άριος Πολεμιστής μπορεί να αντιληφθεί με τόσο Απλό – Αγνό τρόπο τον Πόλεμο, χωρίς κρίση), «ίσως έχεις την ευκαιρία να μάθεις ποιος είσαι»... Καθ' όλη τη διάρκεια της αποστολής, ο λοχαγός μελετάει τον φάκελο και τα λεγόμενα του συνταγματάρχη ανακαλύπτοντας ότι δε πρόκειται για κάποιον παράφρονα, όπως τον παρουσίαζαν οι ανώτεροί του, αλλά αντιθέτως για έναν αυθεντικό Ποιητή - Πολεμιστή που σιχάθηκε τον εκφυλισμό των Αμερικάνων και τη μαλθακότητά τους στον πόλεμο, σιχάθηκε το Ροκ εν Ρολ, τα ναρκωτικά, το σέρφινγκ, τα «κουνελάκια» του πλέιμποϊ και όλες αυτές οι νεοαμερικάνικες συνήθειες, που μετέτρεπαν τους εν δυνάμει πολεμιστές σε πτηνές ψυχές, ενώ παράλληλα εκδείαζε το δάρρος και την αποφασιστικότητα των Βιετκόνγκ. Γίνε φίλος με τη «φρίκη» και θα νικήσεις...

Γράμματα από το Ίβο Τζίμα (Letters from Ivo Jima) 2006

Στην εποχή μας, που όλο και περισσότερο βυθιζόμαστε στη ρηχότητά μας, είναι πια δύσκολο να γυριστούν ταινίες της ποιότητας του «Αποκάλυψη τώρα», όμως ο γηραιός Κλιντ Ίστγουντ κάνει μια προσπάθεια να αποτυπώσει τις διαφορετικές ψυχολογίες των στρατιωτών στον πόλεμο και συγκεκριμένα σε μια μάχη με ακραία χαρακτηριστικά στο ιαπωνικό νησί Ίβο Τζίμα, όπου η σιγουριά, που φαίνεται να διαπνέει τους Ιάπωνες για την επερχόμενη ήττα τους, συγκρούεται με τη δέληση τους να πολεμούν χωρίς να παραδίνονται. Η ιστορία κυλά μέσα από

την οπτική ενός Ιάπωνα στρατιώτη, ο οποίος δέλει να ζήσει πιστεύοντας ότι η μάχη είναι μάταιη και η θυσία των στρατιωτών ανούσια. Όμως, σε αντίθεση με τους απλούς στρατιώτες που αντιπαραβάλλουν την επιβίωσή τους με μια φαινομενικά «ανούσια» θυσία, ο Ίστγουντ προβάλλει με επιτυχημένο τρόπο την ανωτερότητα των αξιωματικών με προεξέχουσα μορφή τον στρατηγό Κουριμπαγιάσι, ο οποίος ανέλαβε τη διοίκηση του νησιού λίγο πριν την εισβολή των Αμερικάνων. Τιμή και Αυτοθυσία είναι οι Αξίες που κυριαρχούν σε αυτούς ερασιδάνατους Άνδρες, συνεχιστών του Πνεύματος των Σαμουράι, ακόμα και την ύστατη στιγμή, που όλα έχουν κριδεί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ Σ.

10

Το Τζένσον-Αντιγόνη φορά κονκάρδα "Refugees welcome". Το γέλιο βέβαια είναι ότι θα 'ναι ο πρώτος που θα φύγει ιπτάμενος απ' την ταράτσα από τους Refugees.

09

10 χρόνια φυλακή για πλαστογράφηση απολυτηρίου λυκείου για την θέση της καθαρίστριας... Ε και αυτή η χριστιανή δεν ήξερε να «χτυπήσει» μια θέση διοικητή νοσοκομείου; Θα την υπερασπιζόταν ο ίδιος ο Πολάκης.

08

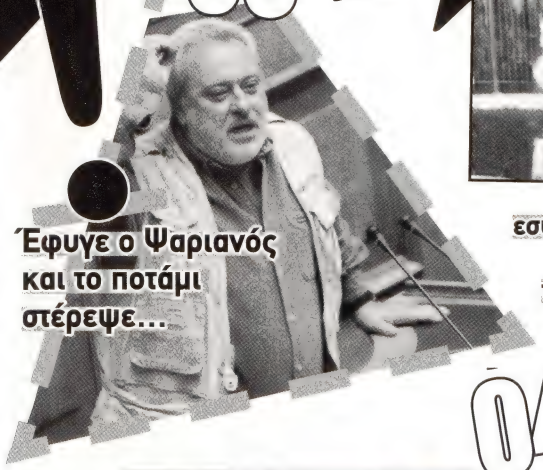

Έφυγε ο Ψαριανός και το ποτάμι στέρεψε...

07

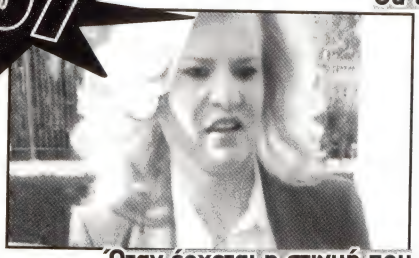

Όταν έρχεται η στιγμή που εσύ βρίσκεσαι στην άλλη πλευρά. Όχι εκεί που ρίχνουν τις μολότοφθ, αλλά εκεί που πέφτουν!

06

«Απ' τα ψηλά στα χαμηλά» χόρεψε στα μπουζούκια ο Πάνος Καμμένος μετά την παραίτησή του. Τι στοίχημα πάτε ότι μετά τις εκλογές ο Πανούλης θα χορεύει το «Ανοιξε πέτρα»;

05

Μπορεί η ΝΔ να έδωσε το όνομα «Μακεδονία» στα Σκόπια, αλλά ως εδώ! Ο Κώστας Καραμανλής δεν θα επιτρέψει ΠΟΤΕ να πάρουν τον μουσακά οι Σκοπιανοί! Είπαμε, υπάρχουν και κάποια όρια!

04

Πέσατε να τους φάτε τους ΑΝΕΛ! Έλειπε ο Φωκάς από την ψηφοφορία γιατί πήγε τουαλέτα επειδή ήπιε μια γκαζόζα. Τι θα λέγατε κύριοι αν είχε φάει από καμιά καντίνα στην Εθνική και έλειπε κανένα 2ήμερο; Θα τον σταυρώνατε;

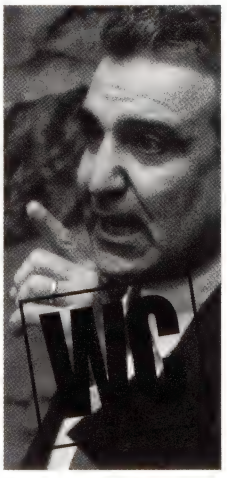

03

Ο Φάτος Μαλάι, είναι ο πρώτος Αλβανός υποψήφιος βουλευτής με το ΠΑΣΟΚ. Επιτέλους... Τόσα χρόνια το ΠΑΣΟΚ κατέκλεψε τον ελληνικό λαό! Να και ένας που θα κλέψει το ΠΑΣΟΚ.

02

–Μακρόν: Πόσοι ήταν στο συλλαλητήριο Αλέξη;

- Αλέξης: «seventeen thousands»... «No, seventy thousands», χμμμμ.. «seven-zero». Αχ μωρέ άδικα το κακολογήσαμε το κακόμοιρο. Για αυτό δεν είπε τον πραγματικό αριθμό. Φαντάζεσαι να κάθεται και να λέει "One- zero-zero-zero-zero-zero-zero-zero"; Θα μετρούσε ο Μακρόν τα μηδενικά με τα δαχτυλάκια...

01

Αύξηση κατώτατου μισθού + μείωση του αφορολόγητου μας κάνει με πραγματικούς υπολογισμούς αύξηση κατά 0,55€ ημερησίως. Ορίστε, το βγάλαμε το μπουκαλάκι με το νερό και μας μένουν και zero, zero , five cent ημερησίως για αποταμίευση.

ΑΛΟΙΜΟΝΟ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΓΙΝΕΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥΣ...

Όσοι βρέθηκαν πριν μερικές εβδομάδες στο γήπεδο της Τούμπας για τον αγώνα του ΠΑΟΚ με τον Ολυμπιακό, έγιναν μάρτυρες ενός πρωτοφανούς σκηνικού ιδεολογικής βίας και κατασυκοφάντησης, για πολλούς, του ΠΑΟΚτσήδικου οπαδικού κινήματος. Βέβαια, συγκυριακά, καθώς στην δέση των φίλων του ΠΑΟΚ, που επιθυμούν να διαιρανώσουν την αντίδεσή τους στην προδοσία και την παραχώρηση της Μακεδονίας και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτήν, δα μπορούσε να βρίσκεται ο κάδε φίλαδλης προτίμησης Έλληνας.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΑΣΙΔΗ

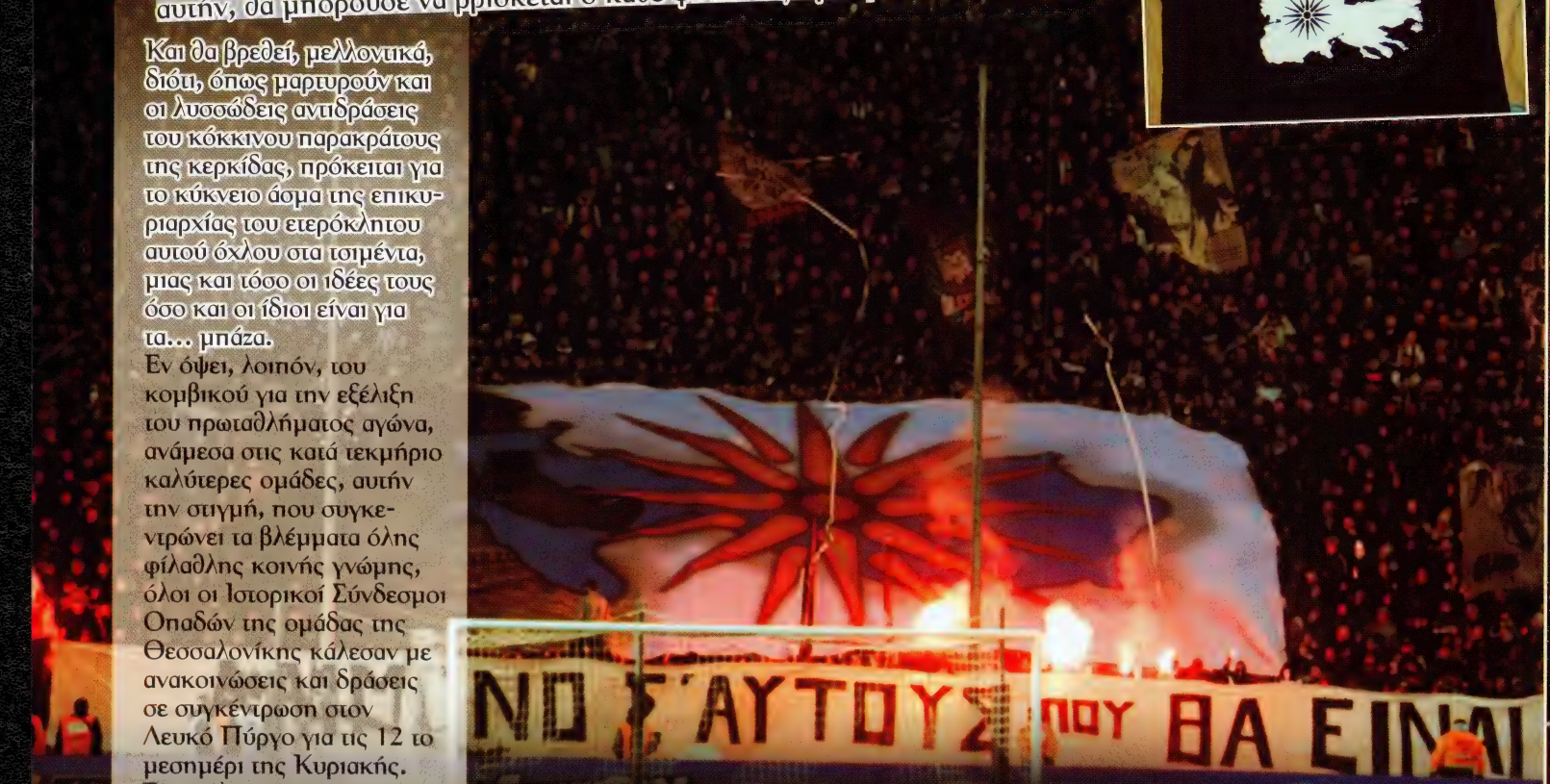

Και δα βρεδεί, μελλοντικά, διότι, όπως μαρτυρούν και οι λυσσώδεις αντιδράσεις του κόκκινου παρακράτους της κερκίδας, πρόκειται για το κύκνειο άσμα της επικυριαρχίας του ετερόκλητου αυτού όχλου στα τσιμέντα, μιας και τόσο οι ιδέες τους όσο και οι ίδιοι είναι για τα... μπάζα.

Εν όψει, λοιπόν, του κομβικού για την εξέλιξη του πρωταδλήματος αγώνα, ανάμεσα στις κατά τεκμήριο καλύτερες ομάδες, αυτήν την στιγμή, που συγκεντρώνει τα βλέμματα όλης φίλαδλης κοινής γνώμης, όλοι οι Ιστορικοί Σύνδεσμοι Οπαδών της ομάδας της Θεσσαλονίκης κάλεσαν με ανακοινώσεις και δράσεις σε συγκέντρωση στον Λευκό Πύργο για τις 12 το μεσημέρι της Κυριακής. Ένα κάλεσμα ενάντια στο ξεπούλημα του ονόματος και της έννοιας της Μακεδονίας, ενάντια στον εντοφιασμό της ίδιας της Ιδέας της Ελλάδας. Η εκτίμηση για την συμμετοχή ,ανάλογη εκείνης της παρουσίας στο μεγαλειώδες περσινό συλλαλητήριο της πόλης, όπου και οι... τυφλοί αναγνώρισαν την καταλυτική παρουσία της οικογένειας του ΠΑΟΚ, σε παραγοντικό και οπαδικό επίπεδο, ανάλογη της καδόδου των οπαδών στο συλλαλητήριο της 20ης Ιανουαρίου στην Αδήνα, όπου παρευρέδησαν οργανωμένα εκπροσωπώντας τους Συνδέσμους τους και την Μακεδονία.

Ξεκίνησε έτσι μια πολυήμερη εκστρατεία τρομοκράτησης του κόσμου που δα δήλωνε το παρόν, συνδέοντας την φυσική ανάγκη του ανδρώπου να διεκδικήσει το δίκαιό του, όταν αυτό του αποστερείται βιαίως, με πολιτικές προεκτάσεις, αλλά και με σαφή πρόδεση να «δολοφονηδούν» οπαδικά οι διοργανωτές, ως εχδροί των συμφερόντων της ομάδας τους, προς εξυπηρέτηση πολιτικών επιδιώξεων και συμμαχιών. Όπως δρουν δηλαδή οι ίδιοι, όταν «καμουφλάρονται» σε οπαδούς για να βγάλουν τα καταπιεσμένα «επαναστατικά» ένστικτά τους, δημιουργώντας επεισόδια, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στις ομάδες, που δήδεν υποστηρίζουν. Ως αποτέλεσμα, η κινητοποίηση αναβλήδηκε, όπως πολύ εύγλωττα εξήγησαν με σχετική ανακοίνωση πριν τον αγώνα οι διοργανωτές, λόγω της στοχοποίησης του κόσμου και με την προφανή προβοκάτσια να πλανάται ως βέβαιο ενδεχόμενο, αλλά δεν μαιαιώδηκε, πολλώ δε μάλλον μεταφέρδηκε στο γήπεδο. Αφορμή, η πρόδεση να αναριδεί στην δύρα 4 ένα πανό, σχετικά με την ελληνικότητα της Μακεδονίας, ενώ υπήρξε και η πρόδεση για «αλυιρωτικό»... λογοπαίγνιο ως προς την γεωγραφικά βόρεια Μακεδονία (κάτι τέτοιο έχει ξαναγίνει και το 2006 με σχετικά οπαδικά μπλουζάκια).

Φυσικά, υπήρξε προσπάδεια ιραμπουκισμού από τα γνωστά παράσιτα του οπαδισμού, που όμως δεν ευοδώδηκε, καδώς απαντήδηκε δυναμικότατα, ενδεικτικό της αντιστροφής των ισορροπιών και της αποκατάστασης της λογικής τάξης των πραγμάτων. Μάλιστα, όχι μόνο τελικά αναριδήκε το μεγαλειώδες πανό στην Θύρα 4, αλλά δόδηκε και σαφές τελεσίγραφο σε όσους πρόδυμους μελλοντικά βρεδούν απέναντι. Κάτι που δεν δα αργήσει να γίνει σε όλες τις κερκίδες.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΠΑΛΕΥΤΟΥ

GRATZUG & CAMULOS SPLIT (2019)

Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα split LP από δύο γνωστές μπάντες στον ευρύτερο χώρο του Black Metal. Οι Γερμανοί Gratzug κινούνται σε αρκετά γρήγορες ταχύτητες και παρατηρούμε την έντονη χρήση πλήκτρων. Περνάμε στους CAMULOS, των οποίων ο ήχος εναλλάσσεται σε αργές και μεσαίες ταχύτητες. Κι εδώ αξίζει να αναφερθεί η έντονη χρήση των πλήκτρων όπως και το ότι χρησιμοποιούν και καθαρά φωνητικά. Για την ιστορία, αξίζει να αναφερθεί ότι CAMULOS ήταν το όνομα του Θεού του Πολέμου, ο οποίος λατρευόταν στην Βόρεια Μεγάλη Βρετανία. Πρόκειται για μία πολύ δυνατή δουλειά την αγορά της οποίας προτείνω χωρίς δεύτερη σκέψη Ένα σας λέω Συναγωνιστές, το έχω ακούσει τόσες πολλές φορές, που το cd θα γίνει ένα με το στερεοφωνικό μου. Για παραγγελίες απευθυνόμαστε εδώ: https://www.hammerbund.com

DARK FURY - FLOODED LANDS (2019)

Οι Dark Fury μας έρχονται από την Πολωνία και θα τους συναντήσετε στα μουσικά μονοπάτια του NSBM. Μετράνε αρκετά χρόνια στον χώρο, αφού το πρώτο τους demo κυκλοφόρησε το 1998 και από τότε έχουν σταθερή δισκογραφική παρουσία. Η καινούρια τους δισκογραφική δουλειά με τίτλο "Flooded Lands", αποτελείται απο 8 τραγούδια τα οποία φλερτάρουν με γρήγορες και μεσαίες ταχύτητες. Σε όσους αρέσει το συγκεκριμένο μουσικό ιδίωμα, το cd θα το λιώσουν. Τις παραγγελίες μας τις κάνουμε στην εξής διεύθυνση: http://www.trueunderground.cba.pl/

NORDVOLK - VOLK AUF KNIEN (2018)

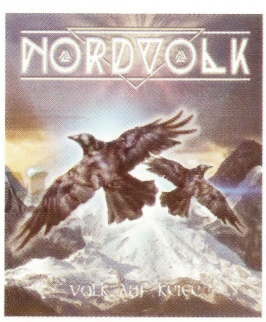

Οι Nordvolk παίζουν R.A.C. με Hard Rock και Metal επιρροές και φωνητικά που ποικίλουν από brutal σε καθαρά και χρησιμοποιούν και γυναικεία. Το "Volk auf Knien αποτελείται από 13 τραγούδια το ένα πιο ωραίο από το άλλο. Πρόκειται για μία πειραματική δουλειά, οι τύποι όμως τα καταφέρνουν μια χαρά σε αυτό που κάνουν. Παραγγέλνουμε από http://gjallarhorn-klangschmiede.com

TROTZ & TREUE SUMMIS VIRIBUS RESISTERE /FREE 6 TRACK EP

Οι Trotz & Treue μουσικά κινούνται στον χώρο του Hardcore με Metal περάσματα. Το EP περιέχει 6 τραγούδια τα οποία ακούγοντας τα θα σας φέρουν στο μυαλό μπάντες όπως οι SEPULTURA και οι EKTOMORF. Η παραγωγή έγινε από την μπάντα και αν σας αρέσει το συγκεκριμένο είδος θα το ακούσετε ευχάριστα. Τα καλά νέα είναι ότι μπορείτε να το κατεβάσετε δωρεάν από εδώ https://glaube-wille-tat.com/produkt/trotz-treue-summis-viribus-resistere-free-6-track-ep/ . Καλή ακρόαση!

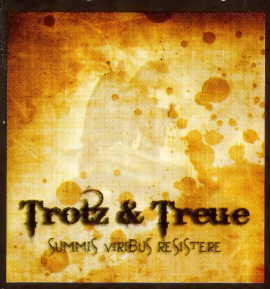

XURIOUS - REVOLT AGAINST THE MODERN WORLD (2018)

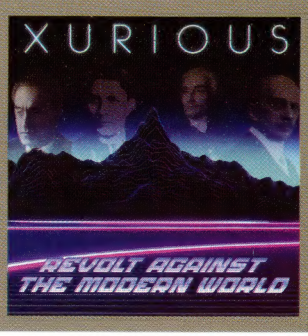

Οι XURIOUS δεν παίζουν ούτε R.AC., ούτε κάποιο από τα μουσικά ιδιώματα που έχετε συνηθίσει να βλέπετε στην στήλη των δισκοκριτικών. Το Revolt Against The Modern World περιέχει 14 τραγούδια, τα οποία κινούνται σε Electro/Synthwave ρυθμούς και εάν είστε ανοιχτόμυαλοι μουσικά θα τα ακούσετε με ευχαρίστηση. Ακούστε το δυνατά και δείτε τους γείτονες και τους γνωστούς σας να σας κοιτάνε με απορία, αφού είχαν συνηθίσει να ακούγονται διάφορες καφρίλες από το σπίτι σας. Την δουλειά των XURIOUS την προμηθευόμαστε από εδώ: https://xuriousmusic.bandcamp.com

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΜΥΡΜΙΔΟΝΑ

ΙΤΑΛΙΑ

Σε μια πολύ σημαντική στιγμή της Ιταλό – Ρωσικής συνεργασίας, οι νεολαίοι της «Lega Youth Movement» υπέγραψαν σύμφωνο συνεργασίας με την «Young Guard» του Putin.

Η ιταλική αντιπροσωπεία, αποτελούμενη από τον Andrea Crippa (μέλος του Ιταλικού Κοινοβουλίου) και τον Davide Quadri (Υπεύθυνο Διεθνών Σχέσεων του Lega Youth Movement) συναντήθηκαν για την υπογραφή του συμφώνου με τον εκπρόσωπο της «Young Guard» Perepelov.

Το σύμφωνο περιέχει μερικά πολύ ενδιαφέροντα σημεία όπως:

«την ανάγκη αποφυγής του πολέμου και της βίας από το οπλοστάσιο της διεθνούς κοινότητας και την εντατικοποίηση των προσπαθειών για την ενίσχυση της ειρήνης και της ασφάλειας στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο ».

Επίσης: «να ενισχυθούν οι σχέσεις και οι φιλίες καλής γειτονιάς, προκειμένου να επεκταθεί και να εκβαθυνθεί η πολυμερής συνεργασία μεταξύ της Ρωσικής Ομοσπονδίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας, με στόχο τη δημιουργία ενός θετικού πολιτικού και δημόσιου περιβάλλοντος και να αποτρέψουμε την κατανομή μεταξύ των πληθυσμών, την προπαγάνδα και τις εχθρικές διαθέσεις εναντίον οποιουδήποτε κράτους ή διεθνούς οργανισμού ».

Τα μέλη των δύο κινημάτων, στο πλαίσιο αυτής της εξαιρετικά σημαντικής συνεργασίας, μίλησαν επίσης για «κοινές πνευματικές, ιστορικές και πολιτιστικές αξίες». Μια πολύ σημαντική συνάντηση και συμφωνία, που μας υπενθυμίζει τη μεγάλη ιταλορωσική σχέση, που πρόσφατα βλάφθηκε από την ουκρανική κρίση και τις κυρώσεις της ΕΕ εναντίον της Ρωσίας.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Μια ομάδα νεολαίων ακτιβιστών, μέλη της ευρωπαϊκής οργάνωσης «Generation Identity», διαμαρτυρήθηκε έξω από ένα από τα διάφορα πανεπιστήμια του Μάντσεστερ, φορώντας στολές αντιμετώπισης βιοτοξικών κινδύνων (hazmat) και κρατώντας μεγάλο πανό που έγραφε: «Προειδοποίηση, ο Εθνομαζοχισμός είναι τοξικός». Η διαμαρτυρία περιλάμβανε πράσινες βόμβες καπνού που εκτοξεύτηκαν μέσα σε πλαστικά βαρέλια τοξικών αποβλήτων.

Όπως ανακοίνωσαν σε δήλωσή τους οι ακτιβιστές:

«Τα μέλη της οργάνωσης Generation Identity διαμαρτυρόμαστε για τις τοξικές ιδεολογίες στις πανεπιστημιουπόλεις, απαντώντας στις πανεπιστημιακές ενέργειες που υπονομεύουν τον αγγλικό πολιτισμό και ιστορία.

Τα πανεπιστήμια έχουν καταστεί τόπος αναπαραγωγής τοξικών ιδεών, όπως ένας ιδιαίτερος Εθνομαζοχισμός, που τελικά θα οδηγήσουν στην καταστροφή της ταυτότητας και του τρόπου ζωής μας.

Πρέπει να πληρώνουμε λιγότερους λέκτορες για να μιλάνε για το πόσο «κακό» είμαστε και, αντίθετα, να επιβεβαιώσουμε ότι, όπως και κάθε πολιτισμός, έχουμε κάνει λάθη, αλλά ο λαός μας αξίζει να διατηρηθεί και δεν πρέπει να αφήσουμε τον εαυτό μας να αντικατασταθεί μέσω της μετανάστευσης της ενοχής».

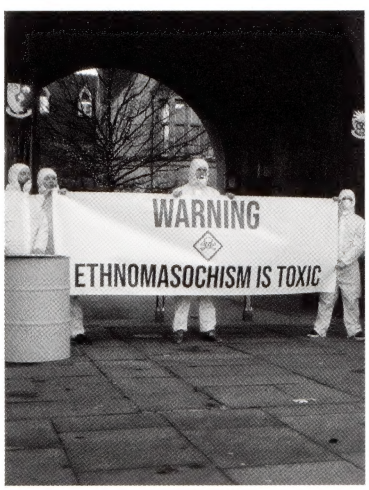

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας Βίκτορ Ορμπάν ξεκίνησε την εκλογική του εκλογική εκστρατεία, καλώντας τους ψηφοφόρους να υπερασπιστούν τα «χριστιανικά» έθνη εναντίον της μετανάστευσης.

Στο διάγγελμα που έκανε, ανακοίνωσε επίσης ένα πακέτο φορολογικών ελαφρύνσεων και επιδοτήσεων επτά σημείων για να ενθαρρύνει τις οικογένειες να έχουν περισσότερα παιδιά - μια κίνηση την οποία ονόμασε «απάντηση της Ουγγαρίας» στον υπό συνεχή μείωση πληθυσμό και της αυξανόμενης μετανάστευσης. Ο Ορμπάν δήλωσε αποφασισμένος να στηρίξει την Ουγγρική οικογένεια και την Νεολαία. Με τα επτά σημεία στο πρόγραμμά του, στηρίζει οικονομικά και ηθικά τις γεννήσεις και τις γυναίκες.

Αναφερόμενος επανειλημμένα στην εγκατάλειψη του Ουγγρικού κομμουνισμού το 1989, είπε ότι οι Ούγγροι ήταν και τότε όπως και τώρα, αντιμέτωποι με «εκείνους που θέλουν να εξαλείψουν τις παραδόσεις και τα έθνη μας».

Εκείνοι που «αποφασίζουν για τη μετανάστευση και τους μετανάστες για οποιοδήποτε λόγο, στην πραγματικότητα, δημιουργούν έθνη μεικτής φυλής», είπε. Θέλουμε τα παιδιά των ουγγρικών οικογενειών, δήλωσε.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

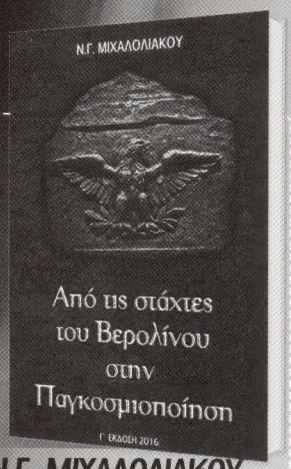

10€

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

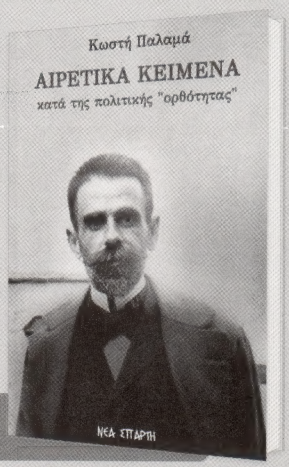

14€

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ
ΑΙΡΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΘΟΤΗΤΑΣ

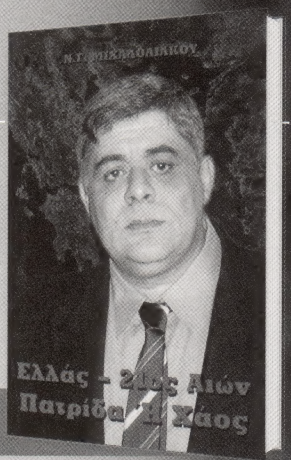

10€

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
ΕΛΛΑΣ - 21ος ΑΙΩΝΑ
ΠΑΤΡΙΔΑ Ή ΧΑΟΣ

7€

ROBERT BRASILLACH
ΓΡΑΜΜΑ Σ΄ΕΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΄60

13€

ΠΕΤΡΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ
Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

10€

ΚΩΣΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: +30 6949361466 Δευ.-Παρ. 9.00-21.00 - xakatastima@gmail.com

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

- ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
- ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΙ
- ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑ
- ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

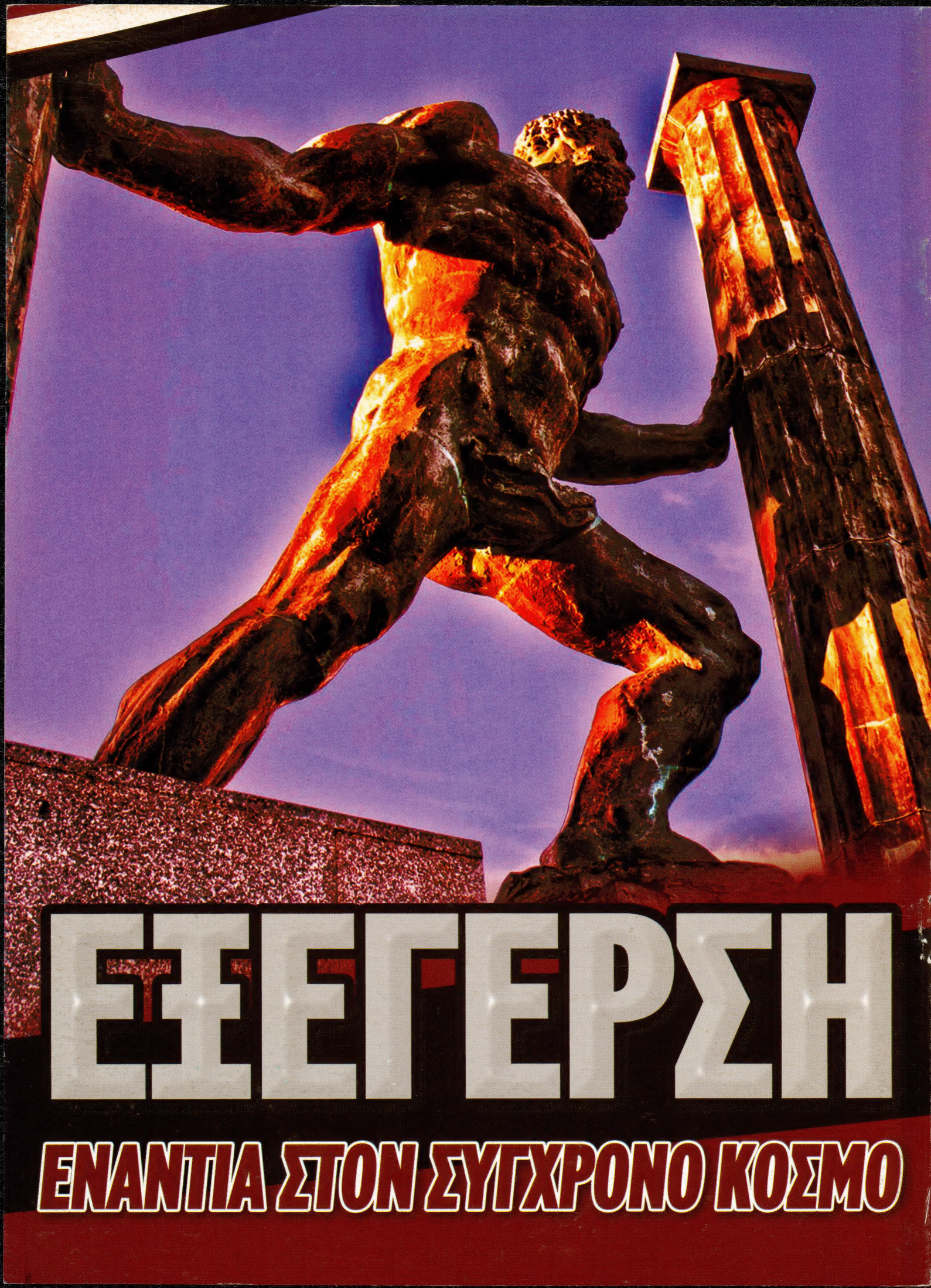

ΕΞΕΓΕΡΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ